

OSNOVNA ŠOLA DUŠANA FLISA HOČE

ŠPORTNI KOTIČEK

RAZMIŠLJANJE UČENCEV

GLASBENI KOTIČEK

Sedmo Čudo

DOGODKI, ZANIMIVOSTI

MLADI LIKOVNI USTVARJALCI

UNESCO ŠOLA

EKOŠOLA

POUK MALO DRUGAČE

2021/22

Uvodnik

Pozdravljeni, dragi bralci!

In smo že pri koncu še enega uspešnega šolskega leta, ki smo ga preživeli skoraj brez pouka na daljavo. Vem in verjamem, da se že vsi prav zagotovo veselite poletja in brezskrbnih poletnih počitnic, za katere ste celo leto garali in pridobivali nešteto znanja. Ne smemo pa pozabiti na vašo ustvarjalnost in kreativnost, saj brez vaše pomoči pri izbirnem predmetu šolsko novinarstvo ne bi mogli ustvariti tako čudovite, kreativne in zabavne izdaje šolskega časopisa *Sedmo čudo*.

**Želim vam prijetne in
zabavne počitnice!**

Taja Franc, 8.b
(šolsko novinarstvo)

*»Ne moremo delati velikih stvari - delamo
lahko le majhne stvari
z veliko ljubezni.«*

Mati Tereza

Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo:
Una Ukaj, Lili Sanda, Laura Dubravica, Taja Franc, Hana Kuljanovič,
Anej Koren

Drage bralke, dragi bralci!

No, pa smo dočakali – skoraj »normalno« šolsko leto!

Po dveh letih šolanja po različnih modelih tokrat šolsko leto učenke in učenci končujete v šolskih klopih – nasmejani, ker se lahko družite; razigrani, ker lahko že celo leto svojo energijo sproščate pri skupinskih igrah in različnih športih; seveda tudi pametnejši, saj so vam učiteljice in učitelji neposredno pomagali, da uspešno zaključujete še eno šolsko leto.

Tako kot je bilo to leto življenje in učenje veliko bolj pisano od prejšnjih dveh, je pisano tudi to glasilo OŠ Dušana Flisa Hoče. Veliko dogodkov, tekmovanj, zanimivih trenutkov se je zgodilo med šolskimi klopmi, na hodnikih ter tudi v drugih okoljih in vse to ste v besedi ali sliki na svoj umetniški, razigrani način upodobili na naslednjih straneh. Čestitke vsem, ki ste ustvarili letošnje Sedmo čudo!

Vsem učenkam in učencem pa želim, da najprej čim uspešneje končate vse obveznosti, nato pa se podate na pot poletnih dogodivščin. Sončne dneve izkoristite za igro in prijateljstva, deževni dnevi pa bodo hitro minili ob branju tega glasila ali kakšne druge knjige. Sprostite se in si nabерite nove moči za naslednje šolsko leto. Vsem devetošolkam in devetošolcem, ki se letos poslavljate od nas, vam želim, da z odločnimi koraki stopite novim šolskim izzivom naproti.

Čudovite počitnice vsem in se vidimo ponovno 1. septembra v obnovljenih in dograjenih šolskih prostorih!

**Vaš ravnatelj
Alojz Velički**

UNESCO šola

Tudi to šolsko leto smo se z različnimi učenci in mentorji vključevali v UNESCO projekte:

- **Učenec poučuje** (mentorica: Lea Svatina Janžič),
- **Moje pravice** (mentorja: Maja Debeljak in Aleš Tuš),
- **Obudimo pisanje pisem** (mentorica: Lidija Mazgan),
- **Kralj Matjaž pod goro Peco** (mentorica: Mojca Prijatelj),
- **Dediščina v rokah mladih** (mentorici: Danijela Pećanac, Sanja Obaha),
- **Kaj skriva naše srce** (mentorica: Lidija Šoštarčič),
- **Pošljimo sapico prijateljstva** (mentorica: Natalija Rob),
- **Biseri baroka** (mentorica: Petra Urek),
- **Šolske olimpijske igre** (mentorica: Danijela Pećanac, Sanja Obaha),
- **Ko bi jaz vedela** (mentorica: Sanja Obaha).

UČENEC POUČUJE

Pod okriljem Unesco-a se je tudi letošnje šolsko leto odvijal projekt Učenec poučuje.

Učenci smo se lahko preizkusili v vlogi učitelja, kar nam je predstavljalo veliko novih izzivov. Gre za neprecenljivo izkušnjo, ki jo mora izkusiti vsak v času osnovnega šolanja: je zanimivo, zabavno, tudi stresno, a predvsem prijetno. Vsako leto znova radi sodelujemo v tem projektu, saj se zelo radi ukvarjamo z otroki in prav tako nam je v veselje poučevati mlajše od nas.

DEDIŠČINA V ROKAH MLADIH

Hvaležni smo učiteljem za vso pripravljenost in nasvete, ki nam jih nesebično delijo ter s tem pomagajo, da se rešimo treme pred javnimi nastopi. Upam, da se bomo tudi naslednje leto lahko udeležili tega projekta, saj so trenutki z otroki bili nepozabni.

Taja Franc, 8. b

KAJ SKRIVA NAŠE SRCE

S kot srce, srčnost, sodelovanje, solidarnost, svoboda, sreča ...

SRCE – Notranji organ, imajo ga živali in ljudje. Rišemo ga, ker bi radi sporočili, da imamo koga radi, če je kdo zaljubljen in tudi, če smo dobre volje. Risali smo rdeča, zelena, rumena srca. Vatirane palčke smo namakali v vodene barve in risali srčke. Vsako srce je bilo drugačno, ker smo tudi mi drugačni.

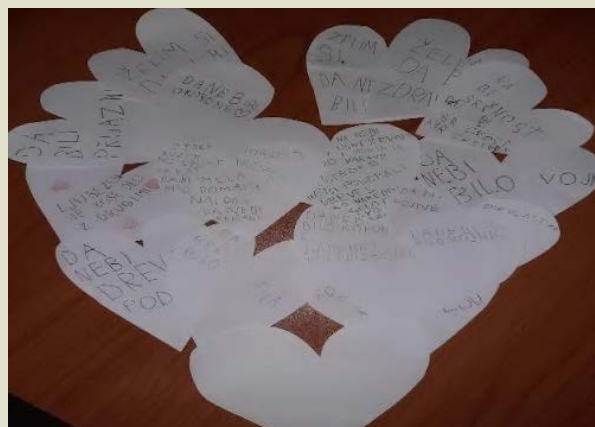
SRČNOST – Srčni smo, kadar smo prijazni in pomagamo drugim.

SODELOVANJE – Sodelujemo pri delu doma, v šoli, pri nogometu. Podajamo si žogo in pomagamo nekomu, da lahko zadene gol. Veseli smo, ker dobimo točko in se drugi ekipi ne posmehujemo.

SOLIDARNOST – Za ukrajinske otroke smo zbirali šolske potrebščine.

SVOBODA – Ko si svoboden, ni vojne. Lahko se sprehajamo, igramo nogomet, družimo s prijatelji, poslušamo glasbo, plešemo, gremo v živalski vrt, v gostilno, na sladoled, v bazenu plavamo in drugo. V šoli smo izdelovali ladvice, da bi vedno plavale v svobodi.

Lidija Šoštarić

ŠOLSKE OLIMPIJSKE IGRE

Področno tekmovanje v odbojki

24. 3. in 25. 3. 2022 se je v Veliki športni dvorani Hoče v sklopu OŠ Dušana Flisa Hoče odvijalo področno tekmovanje v odbojki za učence tretje triade.

Pri fantih so sodelovale štiri ekipe, med katerimi so se naši fantje uvrstili na 3. mesto. Prav tako kot fantje pa so se odlično borila tudi dekleta, pri katerih so sodelovale prav tako štiri ekipe. Naše punce so spet dokazale, da so nepremagljive, saj so se uvrstile na odlično 1. mesto.

Posebnost tekmovanja je bila ta, da smo se v vlogi zapisnikarjev lahko preizkusili tudi učenke in učenci, ena izmed njih sem bila tudi jaz in menim, da je to delo dokaj zanimivo in zahtevno, saj moraš pozorno spremljati igro, da česa ne izpustiš. Prav posebno vzdušje pa so na tribunah naredili učenci naše šole, ko so glasno navijali. Za nami je torej lep športni dogodek, komaj pa čakamo na nadaljevanje uspešne igre naših odbojkaric in odbojkarjev.

Nina Korošec, 8. b

KO BI JAZ VEDELA

Ekošola

Ekodan – VODA!

V soboto, 23. 4. 2022, smo imeli delovni dan. Tako kot vsako leto, smo ga tudi letos skrbno načrtovali in ga tudi uspešno izpeljali. Na centralni šoli je bila tema letošnjega dne posvečena VODI.

Učenci so bili dejavni v različnih delavnicah, ki so potekale v prvem delu dneva. Na razredni stopnji so učenci izdelovali različne vodne živali in se ob kratkih videih izobraževali o temah povezanih z vodnim svetom. Petošolci so izdelovali plakate o vodnih sistemih.

Predmetna stopnja je posvetila dan izdelovanju izobraževalnih plakatov iz odpadnih materialov. Iz lesa so izdelali opozorilne napise, ki jih bomo izobesili po prostorih šole.

Drugi del dneva smo namenili čiščenju širše okolice šole in naselij po Hočah. Zaščitne rokavice in vreče za odpadke je darovala Občina Hoče – Slivnica.

Ekodan smo zaključili tako, da so si učenci ogledali še razstavo VODNI SVET. Učenci so bili ob ogledu vodnega sveta zelo zadovoljni in navdušeni. Zaželeli so si več tovrstnih razstav, ko naše hodnike spremenimo v pisane in domišljjske svetove.

- Maja Petrović Kos, ekokoordinatorica

V GOZDU Z GOZDARJEM

V soboto, 23. 4. 2022, smo imeli delovno soboto – Ekodan. Po delavnicah v šoli smo se z gozdarjem Matjažem odpravili v gozd. Najprej so v gozd odšli drugošolci in tretješolci, mi pa smo medtem čistili okolico šole. Potem smo se zamenjali – četrtošolci smo v spremstvo prejeli prvošolce in jih skupaj z gozdarjem vodili v gozd.

V gozdu, ki je bil že pomladno prebujen, nam je gozdar pokazal, kako izmeri drevesa, jim določi starost in kako označi drevesa, ki so primerna za posek. Vsak izmed nas je dobil možnost, da je z razpršilom označil že padlo drevo. Gozdar se je pošalil in na padlo drevo napisal ime prvošolca. Ko smo prispeli nazaj do šole, nam je gozdar predstavil še gozdne živali, ki so bile na velikih plakatih: ptice ujede, vrste srnjadi in druge. S seboj je prinesel še nagačeno lisico in polha, ki smo ju lahko pobožali. Z gozdarjem Matjažem smo preživeli zabavno uro in se veliko novega naučili.

Dina Repnik, 4. a

Glasbeni kotiček

TUDI LETOS SMO PELI

Dolgi dve leti pandemije sta zarezali v vsakdan šolskega dela, še prav posebej pa na področje zborovskega petja. Le-to je bilo odsvetovano kot rizična dejavnost za prenos virusa, zato so se naše vrste zredčile, peli smo v »mehurčkih«, na razdalji in večkrat z maskami na obrazih. Vse to je bilo še pred časom nepredstavljivo. Množične prireditve so odpadle, s tem tudi naše proslave, revije in koncerti.

Vendar je virus izgubil svojo moč in življenje se je vrnilo v običajne tirnice. Ponovno smo po dveh letih v mesecu aprilu izvedli dvodnevne pevske priprave za mladinski zbor na Zidanškovem domu na Pohorju. Vzdušje je bilo odlično, pri pevkah (pevcih) je vladala velika pevska vnema, saj so se pri petju zelo trudili. Tudi druženje v prostem času je bilo zelo prijetno.

Izpilili smo program pesmi za Zborovski bum, ki bo letos potekal namesto pevskih revij, povezal pa bo pevce različnih šol Maribora in okolice. Pevci se bodo družili in prepevali na treh koncertih, naš zbor bo nastopil na koncertu 2. junija v Staršah. Pevski zbori naše šole bodo sodelovali tudi na že skoraj tradicionalni prireditvi Pozdrav poletju, kjer bodo nastopili mladi pevci, glasbeniki in plesalci. Veselimo se druženj, petja, veselja ... ter da se čas pandemije nikoli več ne ponovi.

Maja Paulič, učiteljica glasbene umetnosti

OB GLASBI LAHKO PLEŠEMO, POJEMO IN IGRAMO

Vito Bejat Krajnc je 14-letni osmošolec, ki obiskuje OŠ Dušana Flisa Hoče. Skozi intervju bomo izvedeli, katere obšolske dejavnosti obiskuje in koliko nagrad oziroma priznanj je dosegel, kaj želi delati v prihodnosti in kako toliko dejavnosti vpliva na njegov uspeh v šoli.

Katere obšolske dejavnosti obiskuješ?

Hodim v glasbeno šolo in treniram hip-hop.

Katere nagrade si osvojil v letošnjem šolskem letu?

Pri hip-hopu sem osvojil 1. mesto na *Libero Dance* festivalu v Ljubljani, 1. mesto na tekmovanju Rolly dance open, 1. mesto na mednarodnem tekmovanju v Zagrebu, na kvalifikacijah za državno tekmovanje pa tudi 1. mesto. Pri violini sem ob koncu marca na Soboškem festivalu osvojil 1. mesto in tudi nagrado občinstva. Na glasbeni olimpijadi sem osvojil zlato priznanje ter dobil vse točke za avtorsko skladbo in za izvedbo pesmi. Dobil sem pa tudi posebni nagradi za avtorsko skladbo in petje.

Kako dolgo si to pesem pisal in koliko skladb si napisal do zdaj?

Avtorska skladba je nastajala en mesec in je to zaenkrat moja prva skladba.

Kako dolgo igraš violino in treniraš hip-hop?

Violino igram 8 let, hip-hop pa sem plesal 2 leti, ko sem bil majhen, potem sem nehal in spet začel plesati v 5. razredu, torej hip-hop vse skupaj 5 let.

Zakaj si začel trenirati hip-hop?

Ko sem nehal trenirati odbojko, sem začel s plesom, saj sem potreboval nekaj, kar bi delal v prostem času.

Zakaj pa violino?

Ta instrument mi je bil všeč, saj ga je igrala že moja sestra, prav tako moja mama.

Kako bližnja družina reagira na tvoje uspehe?

So veseli zame in me podpirajo.

Kaj pa sošolci?

Ne vem, ker o svojih uspehih ne govorim v šoli.

Kako pogosto igraš violino?

Dvakrat na teden pri pouku z učiteljico, doma pa še sam vadim vsak dan po 1 uro in pol, pred tekmovanji pa veliko več. Vadim tudi med počitnicami in vikendi, če gremo kam, pa si violino vzamem zraven.

Kolikokrat na teden treniraš hip-hop?

Petkrat na teden treniram v plesni šoli Pingi. Tekmujem v treh skupinah; mala skupina, formacija in produkcija. Trening poteka ponavadi 1 uro in pol ali pa 2 uri. Včasih imam 2 treninga na dan, tako da v plesni šoli tudi po tri ure in pol.

Vpliva tolikšna količina dejavnosti na tvoje ocene?

Zaenkrat ne, je pa zelo naporno.

Bi rad naredil kariero kot violinist?

Nisem še prepričan, saj me trenutno zanima veliko stvari. Pa še umetnost in kultura nista preveč cenjeni v naši družbi.

Vsekakor verjamem, da bo Vito našel tisto pravo pot in da bo ta pot prav tista, ki bo osrečevala publiko širom sveta. Zagotovo pa lahko trdim, da je Vito naš šolski dragulj, na katerega smo vsi ponosni.

**Nika Štesl, 8. b
(šolsko novinarstvo)**

GLASBENA OLIMPIJADA

V tem ponovno skoraj običajnem šolskem letu, ki se počasi izteka, so mnogi naši učenci dosegli izjemne rezultate na različnih področjih. Eno takih je *Slovenska glasbena olimpijada*, ki je letos potekala že enajstič.

Prvič je na njej sodeloval tudi učenec naše šole Vito Bejat Krajnc, saj je tekmovanje dokaj zahtevno. Tekmovanje je potekalo na daljavo, zajemalo je pisni in praktični del, za katerega je vsak tekmovalec moral komisiji poslati posnetek petja pesmi ter izvedbo avtorske skladbe. V mesecu februarju smo izvedli šolsko tekmovanje, na katerem je Vito dosegel odličen rezultat in se uvrstil na državno glasbeno olimpijado, ki je zaradi covida ravno tako potekala na daljavo v mesecu marcu. Vito je na 11. glasbeni olimpijadi prejel ZLATO priznanje (po točkah tretje mesto v državi) in posebno nagrado za izjemno izvedbo avtorske skladbe in pesmi. Iskrene čestitke!

Maja Paulič, učiteljica glasbene umetnosti

Športni kotiček

Laura Dubravica, 8. d (šolsko novinarstvo)

Šport se je razvil že 4000 let pred našim štetjem, a takrat še niso poznali pravil. Pravila so se oblikovala kasneje, v času antike. Šport je takrat, bolj kot sprostitelj, bil tekmovanje. Danes so še vedno posamezniki, ki se s športom ukvarjajo zaradi tekmovalnosti, a teh je vse manj.

Priporočljivo je, da se s športom ukvarjamo 3-5-krat tedensko. Z redno športno aktivnostjo se lahko zavarujemo pred različnimi boleznimi, izboljša naše počutje, s telovadbo pridobimo tudi več energije, je pa tudi zelo zabaven in odlična priložnost za druženje z družino in s prijatelji.

Na šoli smo naredili raziskavo, koliko otrok se ukvarja s kakšnim športom in rezultati so bili zelo navdušujoči:

1.a	14	NOGOMET, ODBOJKA, NAVIJAČICE, BALET, TENIS, JUDO, PLAVANJE, SMUČANJE, GASILCI, TEKVANDO ODBOJKA, NAVIJAČICE, BALET, TENIS, JUDO, KARATE, NOGOMET, GASILCI TENIS, ODBOJKA, GIMNASTIKA, JAZZ BALET, BALET, ATLETIKA, MOTOKROS, NOGOMET ATLETIKA, JUDO, ODBOJKA, NOGOMET
1.b	12	
1.c	15	
1.d	7	
2.a	17	NOGOMET, ODBOJKA, TENIS, AIKIDO, KOŠARKA, JU-JITSU, JUDO, NAVIJAČICE, GIMNASTIKA, ŠAH ODBOJKA, TENIS, JUDO, NAVIJAČICE, JAHANJE, NOGOMET, PLES, KOŠARKA, ATLETIKA, ŠAH, BOKS ODBOJKA, JUDO, NOGOMET, ŠPORT PRI SVIZCU
2.b	18	
2.c	10	
3.a	19	ODBOJKA, NOGOMET, BALET, JUDO, PLES, SMUČANJE ODBOJKA, NOGOMET, JUDO, TENIS, NAVIJAČICE, KICK BOKS, GASILCI, KOŠARKA, BALET, PLAVANJE, PLES PLAVANJE, SMUČANJE, JUDO, NOGOMET, JAHANJE, ODBOJKA
3.b	17	
3.c	10	

4.a 4.b 4.c 4.d	18 19 15 7	NAVIAČICE, TENIS, PLES, NOGOMET, BADMINTON, JUDO, KOŠARKA, ODBOJKA NAVIAČICE, NOGOMET, ODBOJKA, TENIS, BALET, AIKIDO, HOKEJ NOGOMET, JUDO, ODBOJKA, TENIS, GIMNASTIKA, KOŠARKA, BALET, PLEZANJE, NAVIAČICE, MOTOKROS, KICK BOKS KOŠARKA, ODBOJKA, KICK BOKS
5.a 5.b 5.c	17 19 11	ODBOJKA, NOGOMET, JUDO, GIMNASTIKA, TENIS, JAHANJE, PLAVANJE BOKS, NOGOMET, ODBOJKA, JUDO, KOLESARJENJE, PLAVANJE, RITMIČNA, GIMNASTIKA, TENIS, JAZZ BALET, GIMNASTIKA, JAHANJE, PLEZANJE ODBOJKA, JUDO, BALET, PLES, MOTOKROS, GIMNASTIKA, JAHANJE, GASILCI
6.a 6.b 6.c	13 10 16	NOGOMET, TENIS, ODBOJKA, JAHANJE, JUDO NOGOMET, ODBOJKA, JUDO, KOŠARKA, RITMIČNA GIMNASTIKA, ATLETIKA, PLES, NAMIZNI TENIS, STRELJANJE, HOKEJ ODBOJKA, NOGOMET, JAHANJE, PLAVANJE, KOŠARKA, PLES, PLEZANJE, KARATE, JADRANJE
7.a 7.b 7.c	19 15 17	NOGOMET, ODBOJKA, TENIS, PLES, NAVIAČICE, JAHANJE, KICK BOKS KOŠARKA, ODBOJKA, JUDO, NOGOMET, ATLETIKA, KICK BOKS, TENIS, ŠAH ODBOJKA, NOGOMET, JUDO, JAHANJE, KARATE, TENIS, STRELJANJE, PLEZANJE
8.a 8.b 8.c 8.d	13 14 14 13	KOŠARKA, ODBOJKA, NOGOMET, GIMNASTIKA, AKROBATIKA, JAHANJE ODBOJKA, NOGOMET, BALET, BADMINTON, JAHANJE, TENIS, KICK BOKS, TEKVANDO BALET, ODBOJKA, JUDO, NOGOMET, PLES, GIMNASTIKA KOŠARKA, BALET, ODBOJKA, JUDO, ATLETIKA, BOKS, NOGOMET, PLAVANJE, TENIS, PLES
9.a 9.b 9.c	9 14 10	TENIS, ODBOJKA, PLES, NAVIAČICE, GPLF ODBOJKA, NOGOMET, PLES, BOKS, NAVIAČICE, WATERPOLO, TENIS, ŠAH ODBOJKA, PLES, BOKS, ATLETIKA, NOGOMET, NAVIAČICE, AIKIDO

Kot je razvidno iz tabele, se največ učencev ukvarja z odbojko (149), sledi ji nogomet (90). Tretji najbolj priljubljen šport je balet (81), četrti pa judo (63). S kolesarjenjem, jiu-jitsum, namiznim tenisom, jadranjem, akrobatiko, golfom in waterpolom pa se ukvarja po le en učenec.

Zelo smo ponosni, da so učenci na naši šoli tako zelo športno aktivni, saj jih vse skupaj trenira 421, kar je več kot polovica učencev na šoli.

ŠPORT	ŠTEVILO UČENCEV
NOGOMET	90
ODBOJKA	149
TENIS	34
NAVIJAČICE	33
PLES	26
BALET	81
JUDO	63
PLAVANJE	9
SMUČANJE	6
GASILCI	13
TEKVANDO	2
KARATE	3
GIMNASTIKA	9
JAZZ BALET	4
ATLETIKA	9
MOTOKROS	2
AIKIDO	3
KOŠARKA	21
JU-JITSU	1
ŠAH	14
JAHANJE	20
BOKS	9
KICK BOKS	7
BADMINTON	3
HOKEJ	2
PLEZANJE	4
KOLESARJENJE	1
RITMIČNA GIMNASTIKA	3
NAMIZNI TENIS	1
STRELJANJE	4
JADRANJE	1
AKROBATIKA	1
WATERPOLO	1
ŠPORT PRI SVIZCU	3
GOLF	1

V PRIČAKOVANJU FINALA

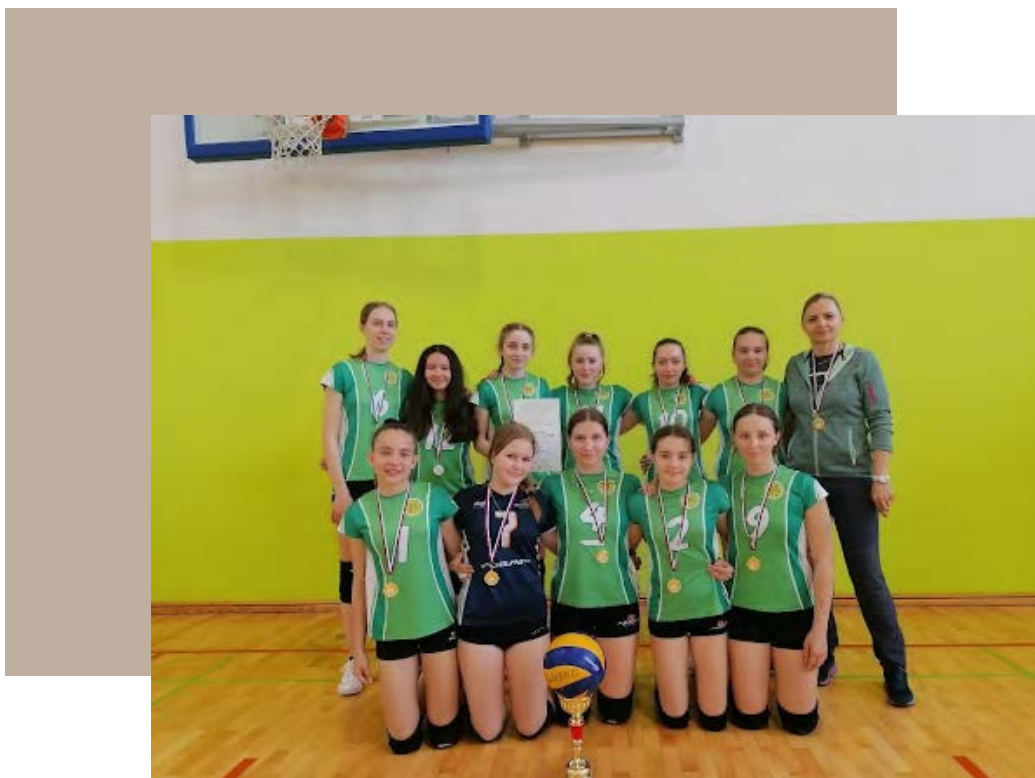
V OŠ Dušana Flisa Hoče smo pretekla leta že gostili dva finalna turnirja za starejše učence. Tokrat so na vrsti učenke, da pokažejo vse kar znajo in da se borijo za zlato odličje.

V šolskem letu 2021/2022 je bila naša ekipa odbojkaric nepremagljiva. Zmagale so na vsakem turnirju: predtekmovalnem, območnem, področnem, četrtfinalnem ter polfinalnem. Vsak turnir je predstavljal nov izziv.

25. maja bomo v VŠD Hoče – najlepši dvorani na Štajerskem, v sodelovanju z Zavodom za Šport Planica, s podporo občine Hoče – Slivnica ter seveda vodstva šole, gostili finalni šolski turnir v odbojki za starejše učenke. Igrali bomo proti ekipam iz OŠ Ankaran in OŠ Jesenice.

Vabljeni vsi, ki imate radi odbojko, da pridete navijati in podpirati mlade in talentirane učenke naše OŠ Dušana Flisa.

Loredana Cristea, učiteljica
športa

DRŽAVNI PRVAK V DOLGIH TEKIH

V soboto, 23. 4. 2022, je v Radovljici potekalo Prvenstvo v dolгих tekih. Atleti so se borili za naslove državnih prvakov na različnih dolžinah prog in v različnih starostnih skupinah. Sedmošolec OŠ Dušana Flisa Hoče, Lukas Dovnik, je v starostni skupini U 14 tekal na 3000 m ter suvereno zmagal. Tako je postal državni prvak v dolгих tekih, kar je letos že njegov 5. naslov državnega prvaka v 5. različnih disciplinah:

1. Dvoranski državni prvak na 600 m.
2. Gorski državni prvak.
3. Državni prvak v krosu.
4. Državni prvak v gorskem kronometru.
5. Državni prvak na 3000 m.

Na državnem prvenstvu v mnogoboju pa je dosegel odlično 2. mesto.

Njegovi rezultati so neverjetni in verjamemo, da bo še v letošnjem letu osvojil nove naslove, saj ga čaka še veliko tekmovanj.

Peter Dovnik

ŠESTKRATNI DRŽAVNI PRVAK

K intervjuju smo povabili Lukasa Dovnika, ki obiskuje 7. razred naše osnovne šole. V intervjuju nam je predstavil šport, katerega trenira in s katerim je dosegel že veliko priznanj, nagrad in medalj.

Kaj točno treniraš?

Treniram atletiko, če sem bolj natančen – tek na daljše in srednje distance, od 800 m dalje.

Katerih tekmovanj si se do zdaj že udeležil?

Udeležil sem se kar nekaj tekmovanj. Letos sem dosegel naslov 6-kratnega državnega prvaka.

Katera priznanja si osvojil?

Pri državnih prvenstvih za gorski tek sem osvojil pokal, pri navadnih državnih tekih pa medalje.

Kako dolgo že treniraš?

Treniram že od 9 leta naprej, trenira me oče in še ostali trenerji. Oče me trenira, saj je treniral tek na smučeh, kjer je bil tudi uspešen. Udeležil se je tudi Jugoslovanskih državnih prvenstev, kjer je tudi zmagal.

Kako to da si se odločil za ta šport?

Za ta šport me je navdušil oče.

Kakšen je občutek po tolikšnih zmagah?

Moram priznati, da je občutek prijeten.

Kakšna pa je reakcija bližnjih sošolcev oz. prijateljev in družine?

Vsi me zelo podpirajo, za kar sem tudi presrečen. Prav tako mi pred vsako tekmo zaželijo srečo in po tekmi tudi čestitajo.

Kaj pa v prihodnosti? Kaj bi rad dosegel in s čim se bi rad ukvarjal?

Po poklicu bi rad bil avtomehanik in se ukvarjal s kmetijstvom.

Kolikokrat na teden imaš treninge in ali so ti naporni?

Treninge imam 4-krat na teden: ob torkih imam izmenični trening, po možnosti tudi na Poljanah. Ob četrtnih pa imam v šolski telovadnici s trenerjem, ob sobotah pa prav tako na Poljanah. Ob nedeljah pa grem na Mariborsko Pohorje s trenerjem, ki je v časih treniral atletiko.

Kaj pa delaš v prostem času?

Ukvarjam se z živalmi in s kmetijstvom.

Tudi mi želimo Lukasu še naprej veliko uspehov na njegovi športni poti. Zelo smo ponosni nanj in v bodoče bomo vsekakor spremljali njegove dosežke.

Taja Franc in Nika Štesl, 8.b
(šolsko novinarstvo)

ŠOLSKA CHEERLEADING SKUPINA: MINI BORCI OŠ HOČE

KAJ JE CHEERLEADING?

Cheerleading je ekipni šport, ki zahteva precejšnjo mero truda in predanosti. Izhaja iz Amerike, v Sloveniji pa je razmeroma mlad šport, ki spodbuja skupinski duh, zaupanje in sodelovanje. Cheerleading je športna panoga, ki se deli na performance cheer in cheerleading.

Performance cheer je skupinski šport, sestavljen iz različnih stilov plesa, najpogosteje iz cheer poma, cheer hip hopa ali cheer jazza, cheerleading pa skupinski šport, ki vsebuje elemente gimnastike, akrobatike, plesa ter človeške piramide, mete, dvige, skoke, cheer in druge samostojne elemente. Člani vseh starostnih kategorij se udeležujejo tekmovanj doma in v tujini, kjer se predstavijo s svojo koreografijo, ki vsebuje zgoraj naštet elemente.

CHEERLEADING V OSNOVNI ŠOLI

Zaradi svoje dinamičnosti in sodelovanja posameznika v skupini je ta športna zvrst primerna za razvoj, prispeva h kakovostnemu preživljanju otrokovega prostega časa in je hkrati dovolj nezahtevna, da se je lahko udeleži vsak otrok.

Namenjena je dekletom in fantom od 1. do 9. razreda.

ZGODOVINA CHEERLEADINGA NA OŠ HOČE

Leta 2009 je bila najprej ustanovljena cheerleading skupina, ki je spodbujala šolske ekipe na ŠKL športnih tekmovanjih odbojke, nato se je učencem prvega triletja cheerleading ponudil kot interesna dejavnost Cici navijači, ki je navduševala tudi na raznih nastopih. Zaradi velikega zanimanja učencev smo se odločili, da ponudimo to športno zvrst kot zunajšolsko dejavnost tudi učencem višjih razredov in sestavimo šolsko cheerleading skupino, ki bo šolo in športno društvo Ares, pod okriljem katerega delujemo, predstavljala tudi na šolskih državnih tekmovanjih.

Veliko učencev zaradi izrednega zanimanja treninge šolske ekipe dopolni ali zamenja s treningi v športnem društvu Ares na II. gimnaziji v Mariboru, kjer trenirajo otroška, mladinska in članska ekipa najmanj trikrat tedensko in na tekmovanjih klubske ravni dosegajo najvišje rezultate. Učenci višjih razredov in bivši učenci naše šole pa so tudi člani državnih mladinskih reprezentanc ter tekmujejo celo na evropskih in svetovnih prvenstvih.

Šolska ekipa tako vsako leto izgubi precej članov, a jih z vsakim novim šolskim letom nadomestijo novi, nadobudni in novih znanj željni mladi cheerleaderji. V tem šolskem letu smo se odločili, da to številčno skupino že septembra začnemo pripravljati na tekmovanje.

DRŽAVNO PRVENSTVO ŠOLSKIH CHEERLEADING SKUPIN SLOVENIJE 2022

V soboto, 9. 4. 2022, je v Ljubljani v dvorani Kodeljevo pod okriljem Cheer zveze Slovenije (CZS) potekalo državno prvenstvo šolskih cheerleading in performance cheer skupin Slovenije. Odlična energija v dvorani in glasno navijanje sta bila dokaz, da je cheerleading pri nas vedno bolj atraktiven in izredno zabaven. Šolska cheerleading skupina Mini Borci OŠ Hoče se je v tej zasedbi prvič udeležila državnega tekmovanja in osvojila 1. mesto.

Za večino deklet je bil to tudi prvi nastop pred občinstvom, zato smo bili pohval in konstruktivnih kritik s strani sodnikov še toliko bolj veseli. Dekleta pa seveda niso mogla skriti čustev - solze sreče, kriki veselja in navdušenja so kar vrele iz njih.

NASTOP V ODDAJI DOBRO JUTRO NA TV SLO 1

Na tem mestu gre zahvala tudi našemu ravnatelju, gospodu Alojzu Veličkemu, za vso podporo in dober glas, ki ga je poneslo vse do nacionalne televizije. Obiskali so nas na treningu in pripravili reportažo, s katero so želeli cheerleading predstaviti širši Sloveniji. Snemanje je bilo za dekleta posebno doživetje, čeprav tudi naporno, a ko so se videle na TV SLO 1, v oddaji Dobro jutro, je bilo opaziti iskrene nasmeha in iskrice v očeh.

NAČRTI ZA PRIHODNOST

Če si še zmeraj ne znate predstavljati, kako točno ta šport izgleda in kaj vse zajema, si oglejte katerega od nastopov, ki dekleta čakajo v mesecu juniju: nastop na prireditvi Pozdrav poletju in na šolski proslavi v VŠD Hoče ter zaključni nastop za starše na II. Gimnaziji v Mariboru. Nato nas čakajo zaslužene, a aktivne cheer počitnice, jeseni pa se spet srečamo v šoli, željni novih znanj, polni idej za nove nastope in tekmovanja.

Katarina Vabel

Dogodki, zanimivosti

PRVOŠOLCI

PRVI ŠOLSKI DAN

V šolo smo vstopili,
prvošolci zdaj postali,
učiteljice vsi dobili,
šolske torbe si izbrali.
Rutice smo si nadeli,
sošolce vse spoznali,
resnično smo veseli,
da črke bomo znali.
V šoli nam prijetno bo,
saj veliki zdaj smo že,
če pa kdaj nam bo težko,
z učiteljico lažje gre.

Brigita Pećanac

Skozi vrata OŠ Dušana Flisa Hoče je 1. 9. 2021 vstopilo 75 vedoželjnih učencev in učenk. Na matični šoli imamo 3 oddelke, na podružnični šoli pa 1 oddelek prvošolcev.

Verjamemo, da se bodo pri nas dobro počutili in pridobili ogromno znanja. Učiteljice in vodstvo šole jim želimo uspešno šolsko leto ter nepozabne spomine na prvi razred.

1. A z učiteljico Vesno Zemljič in Tejo Fuchs

1. B z učiteljico Brigito Pećanac in Bredo Šetar

1. C z učiteljico Olgo Olas Kovač in Majo Skerlovnik

1. D z učiteljico Mojco Učman Levar in Miriam Tekavc Košec

ZAČETEK ŠOLSKEGA LETA

Letošnje leto je šolski prag OŠ Dušana Flisa Hoče prestopilo kar 75 prvošolčkov. Učenci smo pri izbirnem predmetu šolsko novinarstvo opravili pogovor z njimi, da bi ugotovili, kakšni so njihovi prvi vtisi.

Izvedeli smo, da imajo radi šolo in nekateri izmed njih že komaj čakajo matematiko. Povedali so nam, da imajo dve učiteljici, ki se jim zdita prijazni in prijetni. Hrana je odlična, za kosilo pa najraje jedo golaž in žgance, njoke s polivko ter špagete. Ne smemo pa pozabiti na nove prijatelje, ki so jih spoznali že prvi šolski dan.

Glede na to, da imamo podružnico Reka - Pohorje, kjer šolarji obiskujejo prve štiri razrede, jih potem, ko pridejo na našo šolo, vse premešajo, tako da so v 5. razredu popolnoma novi oddelki. Ker smo vsi šli skozi to izkušnjo, so nas zanimali tudi njihovi občutki.

Povedali so, da ima vsak učenec vsaj dva sošolca iz prejšnjega razreda. V novem šolskem letu pričakujejo novo znanje, dobre ocene ter še boljše medsebojne odnose, glede na to, da ostanejo skupaj do 9. razreda. Všeč so jim nove učilnice, za katere pravijo, da so barvno usklajene. Prav tako pa se veselijo slovenščine, matematike, športne vzgoje in likovne umetnosti. Komaj čakajo na večjo in boljšo jedilnico, ki jo dobimo naslednje šolsko leto.

Novost pa ni doletela samo prvošolcev in petošolcev, tudi ostali smo deležni kar nekaj sprememb. Opazili smo, da se je okolica šole precej spremenila. Ne samo, da je nastalo veliko gradbišče, tudi na pločnikih in pred vsakim prehodom za pešce smo zaznali narisane velike barvne kroge. Vsi vemo, kaj ponazarjajo – »Pazi, šolarji v bližini!« Pred vsakim prehodom za pešce pa smo opazili napis »Poglej levo in desno.« Opazili pa smo tudi napise na uličnih svetilkah, ki opozarjajo na premišljeno hojo preko zebre ter naj med hojo ne gledamo v telefon! Prav tako pa so postavljeni barvni stebri, da voznike opozorijo na otroke in starejše.

Vsem učencem želimo obilo novega znanja, lepih besed in ocen v prihajajočem šolskem letu, zaposlenim pa čim bolj umirjeno šolsko leto.

Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo

V torek, 19. 4. 2022, nas je na šoli obiskal Igor Plohl. Povedal nam je, da je 25. junija 2008 pomagal staršem pri popravilu strehe, saj je pri njih nekaj dni prej divjalo hudo neurje in jim je odkrilo streho. Ko so že skoraj končali, se je Igorju na lestvi zlomil klin. Padel je okoli 3 metre v globino. Padec je bil tako silovit, da so ga z rešilcem morali takoj odpeljati v bolnišnico.

Imel je poškodovano hrbtenico in operacija je bila neuspešna. V bolnišnici je bil kar 8 mesecev. Zdravnik je Igorju povedal, da ne bo nikoli več hodil, zato je nekaj časa preživel tudi na Univerzitetnem rehabilitacijskem inštitutu Soča. Tam ga je fizioterapevtka Urška naučila, kako se presede iz vozička na posteljo, v avto, kako se sede obleče, umije, lika ... Pomagal mu je tudi fizioterapevt Janez in seveda njegovi dobri prijatelji. Ker je bil Igor pred nesrečo po poklicu učitelj in so njegovi učenci slišali, kaj se mu je zgodilo, so pripravili prireditev Pokaži kaj znaš in mu z zbranim denarjem kupili avtomobil. Igorju pa se je kmalu uresničila tudi njegova velika življenjska želja: potovanje v Afriko. Njegov sosed ga je prijavil na oddajo Dan najlepših sanj, kjer je bil izbran in tako so mu omogočili potovanje v Afriko. Letel je na letalu s še dvema prijateljema, ki sta potovala na lastne stroške. A zgodilo se je nekaj neprijetnega. Ker so na letalu ozki hodniki, so ga presedli na ožji invalidski voziček, njegovega pa spravili med prtljago. Ko so prestopili z letala na letalo in nato pristali, so ugotovili, da med prtljago ni Igorjevega invalidskega vozička. En dan je moral uporabljati stari voziček, ki so mu ga posodili, šele naslednji dan pa je dobil svoj voziček nazaj, kajti pozabili so ga na prvem letalu. Bil je presrečen. En dan so se s posebnim vozilom peljali na safari. Videli so zebre, leve, opice ... Nato so se vrnili domov. Povedal nam je tudi, da je pisatelj. Večinoma piše avtobiografske knjige o levu Rogiju, saj se Rogi nazaj prebere Igor. Njegov cilj pa je tudi, da bi nekoč prišel na paraolimpijske igre, ker zelo rad kolesari.

Mislim, da je imel veliko poguma, ker se ni vdal, ko se mu je zgodila nesreča, ki mu je spremenila življenje. Pokazal nam je pot vztrajnosti. Če človek vztraja, lahko doseže svoje sanje, ne glede na to, kaj hudega se mu pripeti v življenju.

Pišem, že odkar pomnim. Že kot malo deklico so me starši klicali *drama queen*, saj pri nas doma ni bilo nikoli dolgočasno. Njuno ugotovitev sem do sedaj vedno zavračala, trenutno pa mi je vzdevek, ki sta ga dodelila prav meni, všeč. Prišla sem na misel, da me z besedo drama kar najbolje opišejo. Rada jo spremljam, še rajši pa o njej pišem. Ko rečem, da rada pišem, mislim to, da rada kar ulijem besede na papir, kljub temu pa nisem redkobesedna.

Zaradi ljubezni do pisanja sem se letos prijavila na Cankarjevo tekmovanje; sprva z nizkimi pričakovanji, saj o tem, kaj bo sledilo, nisem niti razmišljala. Z veliko truda sem z odliko odpisala tekmovanje na šolski ravni, kjer sem dosegla prvo mesto, ter tekmovanje na regijski ravni, kjer sem se uvrstila na drugo mesto.

Tema letošnjega tekmovanja je bil mladinski roman *Gremo mi v tri krasne*, delo izvrstne pisateljice Nataše Konc Lorenzutti. Zaradi uspeha na obeh tekmovanjih sem se uvrstila tudi na tekmovanje na državni ravni. To mi je pomenilo neskončno veliko, zato sem se tekmovanja izredno veselila. Tokrat smo tekmovalci brali mladinski roman *Elvis Škorc*, genialni štor, čigar avtorica je Janja Vidmar. Udeležila sem se tudi gledališke predstave o tej knjigi, v kateri sem preprosto uživala.

Zanimanje me je spodbudilo, da sem na državnem tekmovanju osvojila srebrno priznanje, kar pa glede na moj perfekcionizem sploh ni slaba stvar. Zavedam se, da mi to ne bi uspelo, če ob meni ne bi stala starša, ki me podpirata v vsaki stvari, ki jo delam, in moja mentorica, Danijela Pećanac. Ona mi je pri uspehu izredno pomagala. Z modrimi nasveti in motivacijskimi govori mi je pomagala doseči zastavljeni cilj. Kljub temu da nisem osvojila zlatega priznanja, je name ponosna, zato sem ponosna tudi sama nase. Naslednje leto pa se bom potrudila še bolj in si kot tarčo nastavila zlato priznanje. Pridno bom delala in se potrudila, da bom naslednjič še boljša.

Ne samo za tekmovanje, tudi na splošno sem takšnega mnenja, saj ko pomislim, ugotovim, da v pisanju neizmerno uživam in bi po možnosti to rada počela še naprej. Vem, da me čaka še veliko dela, ampak pravijo, pa ni nujno, da samo modri ljudje, *No pain, no gain* ali pa *No struggle, no progress*. Imam sanje, zdaj pa jih moram še uloviti, segati po zvezdah, dokler ne najdem tiste prave. Tiste, ki se ji reče: »Uspelo ti je!« Saj na koncu koncev sanje so za to, da se uresničijo.

PROJEKT VEZI RADOSTI V VRTCU IN ŠOLI OŠ DUŠANA FLISA HOČE

»Šola naj bi bila po mnenju Svetine kraj, kamor bi vsi otroci in mladi hodili z veseljem, ker bi uživali v zanimivih dejavnostih ali načinih spoznavanja mnogih skrivnosti sveta in sebe«.
(Svetina, 1990)

V vrtcu in šoli smo v ponedeljek, 11.4. 2022, že šestič izvedli projekt, ki je po našem mnenju zelo dober primer dejavnosti, s katero lahko veliko doprinesemo k otroškemu občutenju šole in vrtca kot kraja veselja in zanimivih dejavnosti. Gre za projekt Vezi radosti, katerega bistven del vključuje graditev vezi pripadnosti in povezovanja vrtčevskih otrok in učencev v šoli.

Učenci prvega razreda so bivali v vrtcu od enega do več let. Radost se je znova vrniti v prostore vrtca, se igrati z že znanimi igračami, predvsem pa je radost srečati vzgojiteljice in mlajše otroke, s katerimi so preživeli kar nekaj časa.

Predšolski otroci z navdušenjem zrejo v šolo in izkušnja, da bodo lahko en dan že učenci, prinaša veliko radosti.

Tudi letos nam je bilo vreme naklonjeno.

Obetal se je lep pomladni dan, ko so se ob 8.30 otroci iz vrtca

skupin Sovice, Muce in Srne podali v šolo, kjer so jih sprejele učiteljice 1. a, 1. b in 1. c razreda.

Učiteljice so predale svoje učence vzgojiteljicam, ki so jih peljale v vrtec.

V istem času so se otroci vrtca Rogoza zapeljali z avtobusom do podružnične šole Reka, kjer jih je sprejela učiteljica 1. d razreda.

Vzgojiteljici je predala svoje učence, ki jih je peljala v vrtec Rogoza.

Otroci in učenci so v času dveh ur ustvarjali, se igrali, predvsem pa nabirali nove vtise. Vrtčevskim otrokom je bila šola zelo všeč. Povedali so, da so reševali naloge in se učili o črkah. Učencem iz šole je bilo v vrtcu najbolj všeč, da so se lahko znova igrali z igračami in se družili.

Ob 10.30 so se zbrali otroci in učenci vrtca in šole Hoče v večnamenski športni dvorani Hoče, učenci podružnične šole Reka in otroci vrtca Rogoza pa na igrišču vrtca Rogoza. Sledilo je skupno druženje in zabavne igre na vadbenih postajah. Začeli smo pomladno razpoloženi, polni pričakovanj in ob 12.00 končali s širokim nasmehom na obrazu, saj je bil za nami še en dan poln novih, zanimivih in radostnih doživetij.

Jasna Bohnec, koordinatorica projekta in svetovalna delavka vrtca

RAZGIBANA RETORIKA

Na zgodnje četrtekovo jutro nas je v šoli pri izbirnem predmetu retorika presenetila karizmatična Polona Požgan, ki je več let delala na radiu ter imela lastno televizijsko oddajo Polona ga žge. Zadnjih dvajset let se ukvarja s preučevanjem pozitivnih ter tudi negativnih plati retorike.

Ko smo s sovrstniki vstopili v učilnico, nas je pričakala z velikim nasmeškom na obrazu in opazovala majhna dejanja, katera o posamezniku povedo ogromno – na ta nas je v nadaljevanju tudi opozorila. Ob vstopu v razred smo bili začudeni, a smo kljub temu uspeli nadzorovati svojo čustveno radovednost in se pripravili na pouk.

Ura z gospo Požgan je bliskovito minila, saj nam je gospa podala mnoge nasvete, ki jih bomo uporabljali ob javnih nastopih, vsekakor pa tudi v vsakdanjih pogovorih, v katerih je način govora in telesna mimika pomemben faktor pri prenašanju sporočil poslušalcu.

Seznanila nas je tudi s številnimi znanimi obrazi, ki svoj bančni račun višajo z javnim izpostavljanjem, kljub temu da ne poznajo osnovnih zakonitosti retorike. Skupaj smo analizirali nekatere slavne ljudi in spoznali, da življenje, v katerem te prevzame obsedenost z željo po slavi, perfekcionizmu ter po mnogih nerealnih ciljih, je daleč od idealnega.

S to razgibano uro nam je predavateljica na široko odprla oči, saj nam je dokazala, da človek ni popoln, kadar je v njegovem življenju vse urejeno, temveč je človek popoln, ko se sam tega zaveda in to tudi čuti.

V uri z gospo Požgan smo učenci 9. razredov, kateri obiskujemo retoriko, nadgradili svoje znanje ter najpomembneje, uživali smo in smo hvaležni za prisrčno srečanje, ki nam bo dolgo ostalo v spominu.

Anja Fras, 9. c, Naja
Kajzersperger, 9. b

DITKA IN FERI NAVDUŠILA NAŠE MLADE BRALCE NA ZAKLJUČNI PRIREDITVI BRALNE ZNAČKE

Že tri leta so minila, odkar smo ob zaključku bralne značke lahko v živo pozdravili in spremljali kakšnega literarnega ustvarjalca. Nazadnje je bila z nami leta 2019 pisateljica Nataša Konc Lorenzutti, leta 2020 smo imeli pouk na daljavo in nismo imeli gosta, lani pa se nam je preko Youtuba predstavil Boštjan Gorenc – Pižama.

V četrtek, 19. 5. 2022, je ponovno posijalo sonce in v naši športni dvorani ogrelo naše srčke. Z nami so bili pesnik, pisatelj, dramatik, scenarist in lanski prejemnik Prešernove nagrade za življenjsko delo, Feri Lainšček, glasbenica, kantavtorica in skladateljica Ditka ter njen oče, skladatelj in pianist, Gorazd Čepin.

V literarno-glasbenem koncertu Ne bodi, kar nisi so nam predstavili pesmi iz pesniške zbirke Ferija Lainščka z naslovom »NE«. Zbirka vsebuje 31 pesmi, ki govorijo o vsakdanjiku najstnic in najstnikov: od upornišтва brez razloga, ne preveč naklonjenega odnosa do šole in učiteljev, nerazumevanja zastavljenih meja, do zaljubljenosti in ljubezni. Avtor v pesmih uporablja nikalnice kot: nisem, ne morem, nočem, ne bom, ne vem, ne maram ... Pa še: ne drezaj, ne vprašaj, ne hodi, ne terjaj in ... ni važno, ni res, ni fajn.

Nam je bilo fajn! Uživali smo v povezavi umetniških besedil, prijetne avtorske glasbe in ganljivega soprana Ditke.

Feri Lainšček se nam je predstavil skozi lastne pesmi. Pravi, da tako najlažje pove čim več o sebi. Kljub temu nam je izdal nekaj svojih življenjskih izkušenj. Povedal nam je, da je prvo pesem napisal v prvem razredu na razglednico, in sicer je deklici, v katero se je zaljubil, napisal: »Zelo si lepa. Ljubim te.« Žal se ta zgodba naprej ni odvijala po njegovih pričakovanjih, saj so bili njeni in njegovi starši zgroženi. Smo pa izvedeli, da se je drugič zaljubil v 6. razredu in da je ta deklica kasneje postala njegova žena, s katero še danes živita skupaj.

Vedno je v življenju hodil svojo pot, nikoli ni slepo »kot bela ovčka« sledil drugim, bil je in je še vedno »črna ovca«, ki ne mara kazalcev na uri, pesmic brez rime, pouka v odmoru, vabil na sestanke ... (Prebral nam je pesem Ne maram.)

Ker je bil to predvsem tudi glasbeni koncert, smo lahko njegove pesmi poslušali v izvedbi Ditke in Gorazda, ki pravita, da ustvarjata glasbo le na kvalitetna literarna besedila naših pesnikov in pesnic. Zapela sta nam Lainščkove pesmi kot Ne bodi, kar nisi; Ne čakaj v vrsti, ne bodi številka in na koncu še Ditkino prvo uspešnico Ne bodi kot drugi. Ditka nas je povabila, da zapojemo skupaj z njo in dvorana je pela kot že dolgo ne.

Da je branje tako proznih besedil kot poezije pomemben del našega življenja, pa vedo Naj bralci s predmetne stopnje. Kar 17-im učencem je Feri Lainšček na koncu podelil knjižno nagrado za naj branje. Med njimi je bila tudi Ana Šalamon iz 8. a razreda, ki je prireditev vodila. Pozdravila je občinstvo, napovedala goste in na koncu povabila na oder Naj bralce, zaključila z nekaj podatki o letošnji bralni sezoni ter vse povabila k sodelovanju v novi bralni sezoni.

Lidija Mazgan, mentorica in koordinatorica bralne značke

NOČ BRANJA – MI SMO SUPERJUNAKI (1. in 2. 4. 2022)

Ne, ni bila prvoaprilska šala, res se je zgodila – NOČ BRANJA. 37 nadarjenih učencev in najbralcev OŠ Dušana Flisa Hoče in OŠ Miklavž na Dravskem polju se je imelo priložnost družiti v zanimivih družabnih delavnicah.

Od petka od 18. ure do sobote do 10. ure smo počeli marsikaj.

Najprej smo se zbrali v zgornji avli, kjer sva učence pozdravili organizatorica, socialna pedagoginja Jasna Bohnec in podravnateljica Karmen Srnko. Da bi se bolje spoznali, je praktikantka Eva Premzl vodila spoznavne igre.

Sledile so štiri delavnice pod vodstvom mentoric Danijele Pećanac, Miriam Tekavc Košec, Anje Dvoršak in Eve Premzl ter Karmen Srnko. Tema delavnic je bila *Mi smo superjunaki*.

Po uri ustvarjanja v delavnicah smo bili že lačni in v jedilnici nas je pričakala bogato obložena miza. Učenci so si naredili slastne hamburgerje, za desert pa se posladkali še s palačinkami.

Večer smo nadaljevali s kvizom ter točko *Pokaži kaj znaš* pod vodstvom učiteljice Joce Lipuš. Zmagovalna ekipa je za nagrado dobila super napitke za krepitev miselnih mišic.

Učiteljica Mojca Kolarič je poskrbela, da so se učenci pred čajanko s skritim gostom še dobro razgibali. Ob ritmičnih sodobnih glasbah in koreografiji voditeljice je prav vsem dobro uspevalo.

Večer ali pa že noč smo nadaljevali v knjižnici, kjer smo predstavili skritega gosta- striparja Ivana Mitrevskega. Učencem je na zanimiv način predstavil strip, zgodovino stripa in kako je on postal stripar. Sledila je delavnica, kjer so si učenci podajali zgodbo ter pisali in risali stripe. Nastalo je veliko zanimivih stripov, najboljši, po izboru g. Mitrevskega, smo razstavili v knjižnici.

Sledilo je spanje. Prvi april. Ne še. Učiteljici Katja Frece in Olga Olas Kovač sta za učence pripravili razburljivo dogodivščino – iskanje skritega zaklada. Učenci so po skupinah iskali skriti zaklad in ob tem reševali zanimive izzive. Pa so našli zaklad? Seveda. Kaj je bil skriti zaklad, pa ne povemo.

Prišli smo do točke, po kateri je naša dejavnost dobila ime: *Noč branja*. Učenci so lahko še nekaj časa z nočnimi lučkami brali svojo najljubšo knjigo. Za prehod iz budnega stanja v speče sta poskrbeli Jasna Bohnec in Anja Dvoršak s prebiranjem *Andersenovih pravljic* in *Haidi*.

Ob 7.00 je za budnico mentorica Jyoti iz OŠ Miklavž na Dravskem polju zapela učencem in jih tako spravila na noge. Opravili so jutranjo higieno, nato pa smo se hitro odpravili na zajtrk. Kuharica Sabina je pripravila bogat zajtrk tako so bili naši trebuščki polni in zadovoljni.

Učiteljica Lidija Papotnik je z učenci naredila jutranje razgibavanje in tako poskrbela, da so se aktivirali tudi njihovi možgančki.

Sledilo je ponovno ustvarjanje v delavnicah, kjer so učenci pripravili vtise za predstavitev. Predstavitve so bile zelo zanimive, plakate pa smo v avli izobesili, da jih bodo lahko videli tudi drugi učenci. Knjižničarka Metka iz OŠ Miklavž na Dravskem polju nam je ob obletnici smrti Andersena le-tega predstavila in nas opremila z nekaj njegovimi globokimi mislimi. Ena izmed njih je bila, da ni pomembno, iz kakšnega gnezda si prišel, ampak iz kakšnega jajca si se izvalil.

Naša *Noč branja* se je iztekala, ostalo nam je ravno toliko časa, da so učenci ob sladkanju z domačimi dobrotami povedali, kaj jim je bilo všeč in kaj bi predlagali za naslednje leto. In kaj jim je bilo všeč?

Najpogostejši odgovor je bil: "Vse!" Veseli smo se poslovili in se domov odpravili z novimi doživetji.

Jasna Bohnec

HOLOKAVST SKOZI OČI OTROK

Osnovna šola Dušna Flisa Hoče se je v šolskem letu 2021/2022 prvič pridružila projektu Krokus, ki ga v Sloveniji v celoti organizira in financira *Center judovske kulturne dediščine Sinagoga Maribor*. Mednarodni projekt je nastal na Irskem na pobudo združenja *HETI* (Holocaust Education Trust Ireland).

Cilj projekta je na primeren način seznaniti mlade s holokavstom ter jih ozaveščati o nevarnostih rasizma in diskriminacije.

Z učenci 8. b razreda smo na začetku novembra posadili 50 čebulic krokusa (rumenega žafrana). Visoka greda, ki se nahaja v tem trenutku na neuglednem mestu, pred gradbiščem novih učilnic, bo kmalu polna rumenih cvetic.

Ob mednarodnem dnevu spomina na žrtve holokavsta, 27. januarja, smo s štirimi učenkami 8. b razreda v sklopu projektu KROKUS pripravili razstavo:

ŠOA Kako si je lahko človek kaj takega dopustil?

Razstava je nastala kot večletno sodelovanje z ustanovo Yad Vashem z Jeruzalema. Učenke 8. b razreda so se preizkusile kot muzejski delavci, kustusi, in svojim vrstnikom predstavili turbulentno dogajanje prejšnjega stoletja, ki je zaznamovalo svetovno zgodovino.

Te dni pa imamo v zgornji avli matične šole na ogled razstavo: **ZVEZDE BREZ NEBES – Otroci v času holokavsta.**

Ganljiv vpogled v življenja judovskih otrok med holokavstom prikazuje razstava z izborom njihovih risb, pesmi, pisem in igrač. Otroški optimizem, ustvarjalnost in domišljija razkrivajo izjemno zmožnost mladega človeka, ki se kljub neopisljivim okoliščinam oklepa življenja. Razstavo je pripravil spominski center Yad Vashem, za slovenski prevod je poskrbel *Center judovske kulturne dediščine Sinagoga Maribor*.

Z ohranjanjem zgodovinskega spomina na žrtve holokavsta, nacističnega preganjanja in genocidov nasploh, se ne samo spominjamo žrtev, pač pa tudi opozarjamo na nastavke in pojave sovraštva in nestrpnosti, ki vodijo do zločinov zoper človeštvo.

Petra Urek, prof. zgod. in umet. zgod.
(vodja projekta Krokus)

ŠEST MILIJONOV LADJIC ZA DRUGAČNO OTROŠTVO

»Papirnate ladvice!«, so se razveselili otroci, ko je učiteljica predstavila srčno akcijo.

Vsi se spomnimo trenutkov iz otroštva, ko smo gubali iz papirja. Odrasli pa se spomnimo tudi grozot, ki jih piše zgodovina. Začetek akcije gubanja ladjic sega v šolsko leto 2013/2014, ko so dijaki in profesorji Srednje ekonomske šole Maribor zasnovali projekt z naslovom Šest milijonov ladjic za drugačno otroštvo, s katerim so se želeli spomniti na žrtve holokavsta. Za vsako žrtev ena ladvice. V pol leta jim je uspelo izdelati 2,8 milijona ladjic, ki so jih najprej razstavili v stari mariborski vojašnici, nato pa izkupiček od prodaje starega papirja namenili otrokom v Indiji. Čeprav niso dosegli zastavljene številke, je šolski projekt presegel vse rekorde, saj je povezal mlade in profesorje iz kar 160 ustanov iz Slovenije, Hrvaške, Srbije, Avstrije, Nemčije in Azerbajdžana.

Letos se je akciji pridružila tudi OŠ Dušana Flisa Hoče. Mlade rokice in roke učiteljev so izdelale 1111 ladjic. Učenci in učenke so poslikali polno škatlo in s ponosom pomahali ladjicam v slovo.

Sledimo želji Borisa Krabonje in se naučimo nekaj iz zgodovine. Naj bo človek zares Človek.

Brigita Pečanac

NAŠ VRTIČEK

Na naši podružnici smo pričeli z vrtnarjenjem pred tremi leti.

Prvo leto smo postavili visoko gredo in hitro ugotovili, da bo premajhna za vse naše želje, tako se ji je drugo leto pridružila še ena povišana greda. Ker so se z našimi pridelki mastili predvsem polži, smo okoli gredic nasuli zastirko iz lubja. Zdaj ostanejo pridelki tudi za nas, pomladi smo pridelali za veliko skledo motovilca in ga pojedli pri kosilu, drobnjak pa redno režemo in ga dodajamo juham, namazom in solatam.

V letošnji sezoni smo posejali semena, ki smo jih dobili v dar od Semenarne Ljubljana: peteršilj, redkvico, špinačo, kolerabico. Zacvetel nam je lanski ohrovt, njegova semena bomo pobrali.

Ne cveti pa samo ohrovt, zgodnjo pomlad so nam obarvale narcise, modre hrušice in tulipani. Kmalu bo zacvetel ognjič, tudi cinije lepo rastejo, poletje pa bo odišavila še sivka.

Za naš vrtiček zelo radi skrbimo, najraje ga okopavamo, zalivamo in opazujemo, kako rastline rastejo.

Učenci podružnične šole Reka-Pohorje z učiteljico Miriam

TEDEN OTROKA

RAZIGRAN UŽIVAJ DAN je bilo letošnje sporočilo Tedna otroka, ki se je odvijal med 4. in 10. oktobrom 2021. Namen razigrane tematike je bil predvsem sprostiti otroke, spodbujati domišljijo, skozi igro splestati prijateljstva in krepiti medosebne odnose. Zadnji dve šolski leti so otroci zaradi epidemije Covid-19 in posledično tudi zaprtja šol bili pod velikim stresom, manjkala so jim druženja, osebna povezovanja, skupinska igra. In kot protiutež se letošnja tematika zateka k igrivosti, sproščenosti in druženju.

Zveza prijateljev mladine Slovenije je v ta namen cel teden prirejala razne aktivnosti in natečaje. Po svoje pa smo Teden otroka praznovali tudi na naši šoli. Pod vodstvom učiteljic in učiteljev so otroci pri pouku in v času podaljšanega bivanja igrali razne igre. S socialnimi igrami so se povezovali in krepili medosebne odnose. Skozi gibalne igre so potešili potrebo po gibanju, krepili telo ter se ob tem še sprostili. Spoznali in igrali so se igre naših babic in dedkov ter igre, ki se jih igrajo otroci drugod po svetu. Za telovadbo možgančkov pa so odigrali partije iger s kockami in kartami. Za razvijanje domišljije so imeli na voljo tudi čas za prosto igro.

Učiteljice in učitelji se vsakodnevno trudimo, da se otroci na naši šoli dobro počutijo, da se igrajo, ko imajo za to možnost in čas. Ugotavljamo, da imajo zelo radi prosto igro in gibalne igre. Po letošnjem Tednu otroka imajo otroci sedaj še večji nabor iger, ki se jih bodo lahko igrali še preostanek šolskega leta ter zagotovo tudi v letih, ki še prihajajo. Naj igrivost ostane del njihovega vsakdanjika.

Ingrid Zupančič

**V šolskem letu
2021/22 smo se
odločili, da bomo
ponovno obudili
šolski radio.**

**Vsak petek med
glavnim odmorom
naša uredniška ekipa
poroča o dogajanjih in
uresničuje glasbene
želje, ki jih učenci
pridno odlagajo v za to
namenjeno škatlico.
Učence spomnimo na
posebne dogodke ali
datume, ki so se odvili
tisti teden, voščimo
rojstne dneve,
preberemo tudi
kakšno ljubezensko
pismo, zanimiva pa jim
je tudi rubrika Ali ste
vedeli?, saj izvedo
veliko zanimivih
podatkov.**

**Taja Franc, 8. b
(šolsko novinarstvo)**

ŠOLSKI RADIO

Pouk malo drugače

Maja Augustinovič, 8.a in Nika Štesl, 8.b

ZGODOVINSKO OBARVANA SOBOTA

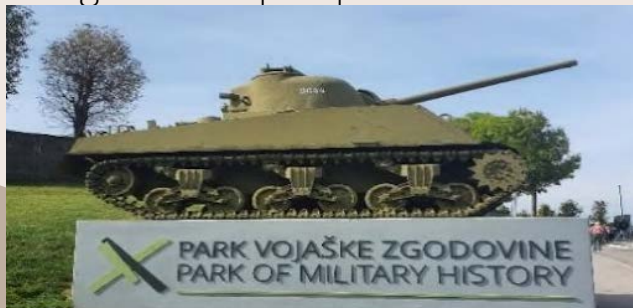
V soboto, 2. oktobra 2021, smo se 8. in 9. razredi zbrali pred VŠD ter se z avtobusom odpeljali v Pivko. Pri načrtovanju ekskurzije smo sodelovali z Zvezo vojnih veteranov, zato sta nam pri izvedbi pomagala tudi gospoda Venčeslav Ogrinc in Marjan Vešnar.

Po približno dveh urah smo prispeli v Pivko in pred vhodom v muzej pomalicali. Tam sta nam predstavnika Zveze vojnih veteranov razložila, kako je bilo v preteklosti, da bi muzejske eksponate bolje razumeli. Ko smo vstopili v muzej *Park vojaške zgodovine*, smo se razdelili na dve skupini.

Vsaka skupina je odšla z vodičem v svojo smer ogleda.

Pogledali smo si življenje vojakov in ljudi v 2. svetovni vojni. Pot smo nadaljevali v velik prostor, v katerem so imeli razstavljena vozila, ki so jih uporabljali v 2. svetovni vojni. Vodič nam je predstavil vozila in povedal zanimiva dejstva o njih. Eno večjih vozil je bila podmornica, v katero smo vstopili in si ogledali notranjost.

V sosednji zgradbi smo si ogledali tanke, topove, dve letali in odzunaj en helikopter. Po ogledu muzeja smo pojedli še preostanek malice in si v trgovinici kupili spominke.

Z avtobusom smo nadaljevali do gradu *Prem*. Tam smo videli razstavljene oklepe viteзов ter makete gradu in okolice. Najbolj zanimiva nama je bila soba s poslikanimi stenami – slike so predstavljale horoskope oz. zvezdne znake. Ugotovili smo, da ni naslikan horoskop kozoroga, temveč je bila dvakrat naslikana tehcnica. Nadaljevali smo z iskanjem oklepa in na koncu ugotovili, da ga sploh ni bilo! Po polurnem ogledu smo se vrnili na avtobus in se začeli vračati proti šoli.

Kljub dolgemu in napornemu dnevu se že veseliva novih ekskurzij, saj se veliko naučiva in pridobljeno znanje predajava naprej. Hvaležni sva učiteljem in Zvezi vojnih veteranov, ki so nam omogočili ta poučen izlet.

KMETIJA FREŠER

V sklopu projekta Zdrava šola nas je iz kmetije Frešer obiskala gospa, ki nam je podrobno predstavila delo na kmetiji.

Učenci razmišljajo:

Jakob P.:

»Zelo je bilo zanimivo, na tej kmetiji lepo ravnajo z živalmi, ena izmed redkih kmetij, kjer ne uporabljajo škropiv.«

Mik D.:

»Predstavitve mi je bila všeč. Izvedel sem veliko novega, bilo mi je izjemno zanimivo, saj sem ljubitelj živali in mleka. Gospa, ki nas je obiskala, je bila zelo prijazna, kar me je še bolj pritegnilo. Rad bi jih šel obiskat.«

Ben H.

»Med predstavitvijo sem imel različna mišljenja. Življenje na taki kmetiji me privlači, saj imam rad živali. Zelo mi je všeč, da so na tej kmetiji do živali spoštljivi in jih nimajo privezanih na verigah in vrveh. Zanimajo me tudi podrobnosti o pridelavi mleka in drugih živil.«

BOBNARSKE DELAVNICE

Meseca oktobra smo imeli zelo zanimiv dan, saj so v okviru kulturnega dne za šestošolce potekale bobnarske delavnice. Ko smo prišli v šolo, nas je v matični učilnici pričakal prijazen učitelj iz glasbene šole. Predstavil nam je bobne ter nas naučil nekaj osnovnih ritmov za igranje. Čez čas smo v učilnici za tehniko in tehnologijo spoznali gospoda, ki nam je predstavil kahon. Povedal nam je vse o njegovem nastanku, kako je sestavljen ter nas naučil nekaj ritmov igranja na kahon.

Kulturni dan se je nadaljeval v učilnici za glasbo. Tam so nas pričakala pripravljena različna tolkala. S kahonom, bongi ter djembami smo odigrali spremljavo za tri pesmi. Igranje smo nadaljevali na hodniku, spremljali smo različne pesmi, med drugim Have you ever seen the rain, Jagode in čokolada ... Dan je bil zelo zanimiv in zabaven. Naučili smo se veliko novega. Upam, da ponovimo še kdaj kaj podobnega.

Anej Smole, 6.c

GLASBA GIBLJIVIH SLIK

V sredo, 13. 10. 2021, smo se učenci od 7. do 9. razreda OŠ Dušana Flisa Hoče v okviru kulturnega dne odpravili v Ljubljano na koncert Orkestra Slovenske filharmonije z naslovom Glasba gibljivih slik.

Koncert je potekal v Cankarjevem domu, v Gallusovi dvorani. Dolžina koncerta je bila dobro uro. Nastopili so Orkester Slovenske filharmonije in Polona Plaznik, ki je pela Arijo. Dirigent je bil Simon Dvoršak, povezovalec pa Blaž Šef.

Skladbe, ki so jih izvajali, so bile iz filmov:

- Veliki diktator,
- skladba Madžarski ples št. 5,
- Sedem,
- skladba Suita št. 3 v D-duru,
- Osamljen jezdec,
- skladba Viljem Tell,
- Amadeus,
- čarobna piščal, v kateri je Arijo kraljice noči odpela sopranistka Polona Plaznik,
- kraljevi govor s skladbo Simfonija št. 7 v A-duru drugi stavek,
- Kvantum sočutja,
- skladba Tosca ter Johnny English 2,
- skladba z naslovom Peer Gynt, in Apokalipsa danes ter
- skladba Valkira.

Po končanem koncertu je sledil kratek sprehod po Ljubljanskih ulicah, kjer smo si ogledali Slovensko filharmonijo, SNG Opera Ljubljana, Tromostovje ter Prešernov trg.

Kulturni dan mi je bil zelo všeč, saj si nisem predstavljala, da bo tako zanimivo in poučno. Vsekakor si v prihodnje želim čim več takšni ekskurzij, saj si veliko zapomnim in se naučim ogromno novih stvari.

**Laura Dubravica, 8. d
(šolsko novinarstvo)**

OGLED MARIBORA

Zjutraj, 5. 10. 2021, smo se petošolci z avtobusom odpeljali proti Mariboru, ki je drugo največje mesto v Sloveniji.

Ko smo prispeli, smo se z razredom odpravili do muzeja NOB. Vodič nam je razložil del vojaške zgodovine mesta Maribor. Odšli smo do Prve gimnazije Maribor in si ogledali sto let star jašek, na katerem je pisalo Marburg in je eden redkih, ki se je ohranil. Prečkali smo cesto in zagledali stražni stolp, ki je imel vgrajeno topovsko kroglo – je tudi edini, ki je imel strelne line za topove. Ogled smo nadaljevali po Lekarniški ulici, v kateri je včasih bila lekarna. A to ni bila navadna lekarna, temveč zelo čudna. Zdravila so izdelovali iz posušenih žab, narezanih na kolobarje, suhih škorpionov in kač. Po nekaj minutah hoje smo zagledali Kužno znamenje, ki je bilo postavljeno v čast Devici Mariji, ker je meščane odrešila kuge. Zaradi pomanjkanja denarja je bilo postavljeno šele štirideset let pozneje.

Mik Dacinger, 5.C

Pekova družina se je pred kugo obvarovala tako, da so na loparju ljudem skozi okno porinili hlebec kruha, ti pa so denar dali v posodo s kisom. V Mariboru je živel tudi bogata družina Scherbaum. V njihovi hiši, tam kjer je danes muzej NOB, je zasvetila prva žarnica v Mariboru. Nato smo odšli do cerkve. Včasih se cerkveni zvonik ni držal cerkve, ampak je deloval kot požarni stolp. Če so opazili požar, so takoj pozvonili na zvon in razglasili preplah. Strah pred požarom je bil zelo velik, saj je mesto petkrat pogorelo do tal. Pohiteli smo k Sinagogi, ki je stara sedemsto let in je najpomembnejši spomenik judovske kulture v Sloveniji. Ker smo bili pošteno lačni, smo tam tudi pomalicali. Čas nas je preganjal, zato smo pohiteli k najstarejši vinski trti na svetu. Izlet smo zaključili z ogledom spomenika Rudolfa Maistra, ki je razorožil nemško vojsko ter priključil Koroško in Štajersko k Sloveniji.

Na ogledu mi je bil najbolj všeč kanalizacijski pokrov, zato sem se odločil, da ga bom pokazal družini, ko gremo naslednjič v Maribor.

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK IN DAN ZDRAVE ŠOLE

V petek, 19. 11. 2021, je potekal vseslovenski dogodek Tradicionalni slovenski zajtrk. Ta dan smo dopolnili z Dnevom zdrave šole, ki je zajemal različne aktivnosti za učence od 1. do 9. razreda.

Letošnja rdeča nit promocije zdravja v šoli je bila MI VSI ZA LEPŠI/BOLJŠI JUTRI.

Učenci so najprej pojedli zdrav zajtrk in se pogovorili o zdravi hrani pri nas ter po svetu. Poslušali so javljanje Čebelarke zveze Slovenije in se naučili nekaj o pridelavi medu ter čebelah in njihovem življenju. Sledile so različne aktivnosti za naše najmlajše. Učenci so se preizkusili v gibalnih spretnostih na poligonu, igrah sproščanja in čuječnosti, prebrali eko pravljico in zaplesali. Prav tako so ustvarjali čebelje panje in drevo zdravja. Učenci 5. razredov pa so si z vadbo merili srčni utrip ter se podali po kolesarski poti okoli šole.

Starejši učenci so ugotavljali, kaj je to samopodoba in kako jo uspešno zgradiš, pripravili so reklame na temo Pokam od zdravja. Ker je gibanje sila pomembno, so igrali športne igre ter med seboj tekmovali. Preizkusili so se na delavnicah ritma in bobnov, kjer so ugotovili, da biti slavn bobnar ni lahko. Ustvarjali so sadne krožnike in predstavitve na temo Zdrav način življenja. Za konec pa so si ogledali predavanje o bontonu. Dan je bil pester in razgiban. Okusili smo različne vidike telesnega in duševnega zdravja. Opolnomočili smo se za boljši in lepši jutri.

Lea Svatina Janžič
(vodja projekta Zdrava šola)

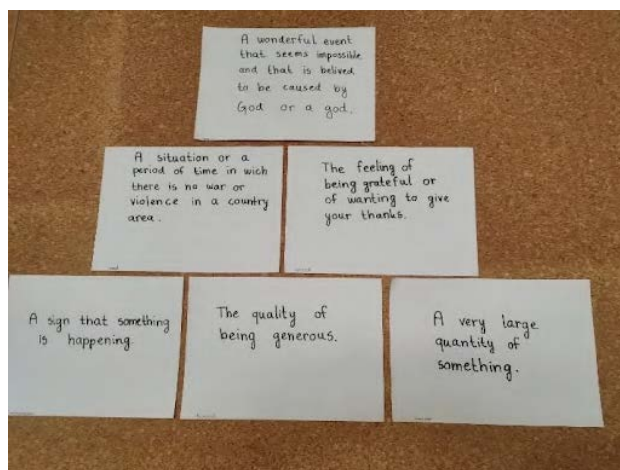
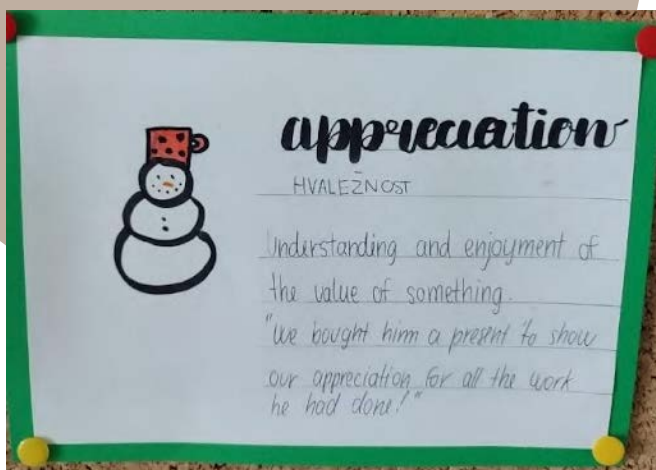
KULTURNI DAN – DELO S SLOVARJI

V četrtek, 23. 12. 2021, smo na šoli izvedli kulturni dan. Učiteljice angleščine smo za učence 8. razredov pripravile delavnice, na katerih so učenci spoznavali delo s slovarji. Ker je bil to zadnji dan pouka pred novoletnimi in božičnimi prazniki, smo delavnico temu primerno praznično obarvali.

Najprej je knjižničarka učencem predstavila različne slovarje, učenci pa so se preizkusili v iskanju različnih podatkov v le-teh. Nato smo se osredotočili na tujejezične slovarje. Učenci so rešili vrsto nalog, ki so bile vezane na uporabo angleško-slovenskega in slovensko-angleškega slovarja.

V drugem delu dneva so se učenci razdelili v štiri delavnice, na katerih so s pomočjo enojezičnih slovarjev izdelovali kartončke z novoletnimi željami in različne vrste ugank oz. izzivov: fonetično zapisane besede, ki jih je bilo potrebno prebrati, naloge z razlago besed v angleščini, kjer so učenci morali ugotoviti rešitev, in besede, ki so jih učenci zapisali s svojo znakovno abecedo in jih kasneje dešifrirali.

Kartončke z izzivi smo nato pritrdili na oglasne deske v učilnicah, do so se učenci lahko preizkusili v reševanju. Nekateri smo uporabili tudi kot novoletno voščilo na oglasni deski na šolskem hodniku.

Nataša Nikolić

KULTURNI DAN – Gradnja in arhitektura (likovno ustvarjanje)

Na zadnji šolski dan leta 2021, 23. 12., smo v Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče imeli dan dejavnosti, ki je bil namenjen arhitekturi. Naša naloga je bila sestaviti izvirno hišico. Morali smo uporabiti domišljijo in dati vse od sebe. S seboj smo morali prinesiti nekaj kartona ter nekaj materialov, ki jih ne potrebujemo in iz njih lahko naredimo nekaj novega.

Začeli smo s predstavitvijo, ki jo je pripravila gospa učiteljica. Kasneje smo se dogovorili, kaj bomo počeli in hopla, začeli smo z delom. Čez čas nas je prehitela malica, na katero smo tudi vsi čakali. Ko smo se vsi najedli in napolnili naše trebuščke, smo hitro skočili nazaj na delo, saj se to ne bo naredilo samo – dobili smo veliko idej in nadaljevali. Pri delu nam je pomagala tudi naša razredničarka, ki je lepila z vročim lepilom. Učiteljica likovne umetnosti pa nam je prinesla karton in rolce papirja. Videla je par prečudovitih izdelkov, ki so kasneje krasili naš razred. Vsi smo se trudili po svojih najboljših močeh. Po koncu dneva so izdelki bili končani in vsak je bil zadovoljen/-a s svojim izdelkom. Za nami je bil zelo lep in ustvarjalen dan. Upam, da ste na zanimiv način spoznali dan dejavnosti na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče.

Luka Kolarič, 6.c

ŠOLA V NARAVI – ČŠOD Prvine

V januarju smo bili v šoli v naravi, v ČŠOD Prvine. Skozi teden smo hodili na veliko pohodov, ki niso bili enostavni, a zadnji zares ni bil preprost.

V šoli v naravi smo hodili na zahtevne pohode in mislil sem, da bo drugi pohod, ko smo šli do ruševin gradu Gamberk najbolj zahteven, a sem se motil. Po mojem mnenju je bil najbolj zahteven pohod v Trojane, še zahtevnejši od tistega na Čemšeniško planino. Ta je bil zahteven zato, ker je imel spust navzdol in vzpon navzgor, vmes pa je bila ravnina. To je pomenilo, da ni bil kot ostali pohodi, kjer si vedel, da če se vzpenjaš gor, greš kmalu navzdol. Všeč mi je bilo, da smo prispeli v Trojane, kjer si je vsak lahko kupil en zelo znan in velik trojanski krof. Tisti dan sem bil zelo utrujen in popoldan sem bil vesel, ko sem izvedel, da se bomo igrali na snegu. Spal sem zelo dobro in moje noge so si lepo odpočile, bil sem vesel, a malo tudi žalosten, saj sem vedel, da se bomo naslednji dan odpravili nazaj v Hoče.

Tisti teden sem ugotovil, da lahko zmorem veliko več, kot si mislim. Upam, da bom lahko v življenju še večkrat rekel »To pa ni bil mačji kašelj.«

Matic Štesl, 5. C

Vita Rojs, 6. c

ŠOLA V NARAVI

Šestošolci smo se 21. 2. 2022 za en teden odpravili v šolo v naravi, in sicer v ČŠOD Radenci. Vozili smo se slabe tri ure. Vožnja je bila res dolga, a smo zdržali, saj smo se zelo veselili.

Ko smo prispeli, smo razpakirali in imeli malo prostega časa. Nato je sledila malica, kasneje pa je sledila igra zunaj: igrali smo odbojko, badminton, se gugali ...

Naslednji dan smo se zbudili ob 7.15, se umili in preoblekli. Po zajtrku smo pospravili sobe, ker so jih učitelji ocenjevali. Sledila je jutranja telovadba, nato pa smo se že veselili naših prvih dejavnosti.

Spoznavali smo kulturno dediščino, se preizkusili v plezanju ter iz naravnega materiala delali izdelke ob reki Kolpi. Naslednji dan smo kolesarili, se preizkusili v lokostrelstvu in orientacijskem teku ter se učili delati vozle. V četrtek zvečer smo še plesali, se igrali družabne igre, v petek zjutraj pa pospravili sobe ter spakirali in se poslovili od ČŠOD Radenci. Celi teden smo uživali, zato ni dvoma, da se kdo ne bi zabaval in počutil dobro.

Najljubši aktivnosti sta mi bili kolesarjenje in plezanje. Pri kolesarjenju smo se na začetku malo mučili z vožnjo v hrib, pri spustu navzdol pa smo se ustavili tik pred mejo s Hrvaško - šli smo čez mejo kar brez osebnih dokumentov. Prava pustolovščina! Druga najljubša aktivnost je bilo plezanje, ki pa sem se ga na začetku malo bala. Ko sem splezala skoraj do vrha, sem se ustavila, saj sem mislila, da bom padla, kljub temu da sem vedela, da je to nemogoče, ker smo bili pripeti z varnostnimi pasovi. Ko sem prispela do vrha, so mi vsi zaploskali - no, vsakemu smo zaploskali, res je bilo čudovito! Tega tedna v šoli naravi ne bom nikoli pozabila, saj so bili nepozabni dnevi, polni prečudovitih izkušenj.

NAŠ ŠPORTNI DAN

V sredo, 16. 3. 2022, smo se učenci sedmih razredov polni pričakovanja zbrali ob 7.30 pred športno dvorano. Posebej v pričakovanju so bili fantje, saj smo se odpravljali na športni dan v kopališče Pristan v Mariboru, kjer naj bi preživel uro in pol na bazenih s skakalnicami.

Ko je napočil čas, smo si razdelili malico in se posedli na sedeže na avtobusu, nato pa ugibali, kaj nas čaka na cilju. Kmalu smo prispeli. Na vratih bazena Pristan nas je pričakal učitelj plavanja, ki nam je na kratko razložil pravila in kje imamo garderobe. Ker nihče ni imel vprašanj, smo pohiteli po stopnicah navzdol in se polni pričakovanj preoblekli v kopalke, nakar so nas učiteljice razredničarke pospremile do bazenov. Tam so nam naročili, da se moramo stuširati, takoj ko smo bili nazaj, pa so že preizkusili naše znanje plavanja v olimpijskem bazenu. Test smo seveda vsi uspešno opravili, zato smo se kmalu preselili v zgornje nadstropje, kjer smo imeli številne možnosti zabave: bazen, kjer smo igrali odbojko, nizke skakalnice, pa tudi večji dve. Tam nas je nadzoroval reševalec iz vode, ki je najpogumnejšim fantom tudi dovolil izvajati trike, ki jih je učitelj športne vzgoje posnel. Po uri in pol smo se preoblekli nazaj v suha oblačila in pojedli malico, nato pa je sledil pohod po Mariboru. Nazadnje je po nas prišel avtobus, ki nas je vesele in polne dogodivščin odpeljal nazaj v Hoče. Nekateri so tam imeli še kosilo, drugi pa smo odšli domov. Športni dan se je vsem vtisnil globoko v spomin in verjamem, da bi si vsi želeli skupaj preživeti še kakšen podoben dan.

Eva Križnik, 7. c

ŠOLA V NARAVI; DOM ŠKORPIJON (11.–13. 4. 2022)

V ponedeljek, 11. 4, smo se ob 10. uri odpeljali v šolo v naravi v dom Škorpion. Ko smo prišli, smo razpakirali prtljago, nato pa odšli na kosilo. Po kosilu smo odšli na sprehod do Avstrije. Sledile so skupinske igre. Imeli smo kviz o različnih stvareh. Spat smo šli ob 23.00 in se zjutraj zbudili že ob 6.30. Pospravili smo sobo in ob 8. uri je bil zajtrk. Nato smo odšli jahat konje in streljat z lokom. Jahal sem prvič, vseh mi je bilo. Po kosilu me je prišla iskat mama, saj sem imel nastop z violončelom. Vrnil sem se na večerjo. Po večerji smo zakurili taborni ogenj in si spekli kruške. Bilo mi je zelo všeč.

Liam Rakovič, 3. c

OBISK ČEBELARJA TOVŠAKA

V torek, 26. 4. 2022, smo se z mladimi čebelarji iz čebelarskega krožka odpravili na obisk k čebelarju, h gospodu Tovšaku iz Hoč. Naučil nas je veliko novega.

Čebelarsko tekmovanje se je bližalo, zato smo se odločili, da na list papirja napišemo vprašanja, ki nas zanimajo. Teh vprašanj se je skozi celo šolsko leto kar nabralo, zato smo takoj po koncu pouka vzeli pot pod noge. Ko smo prišli na cilj, smo najprej zagledali velik AŽ-panj, ki je svoje ime dobil po enem izmed prvih slovenskih čebelarjev, Antonu Žnidaršiču. S seboj smo imeli seveda vso potrebno opremo oz. oblačila. Ko smo se oblekli, smo skupaj s čebelarjem preverili svoje znanje o čebelah in odgovorili na zastavljena vprašanja. Odgovorov na ta vprašanja nismo našli ne na spletu in ne v našem učbeniku, a čebelar nam je odgovore kar stesal iz rokava. Po pogovoru smo z dimom pomirili čebele, da smo lahko varno izvlekli satovje in si ga natančno ogledali. Gospod nam je pokazal tudi zalego in trotovinu. Zelo nas je presenetila razlika med medom, ki je kupljen v trgovini, in med domačim, lastno pridelanim medom brez dodatkov. Kupljen med je redkejši in manj okusen, za razliko od domačega medu, ki je gost, sladek, zelo nasiten in poln okusa. Na koncu nas je gospod pogostil še z odličnim domače pridelanim sokom in piškoti. Pridružil se nam je tudi kuža, ki si je tudi postregel s piškoti.

Te izkušnje se bomo spominjali še dolgo časa in upamo, da bomo lahko še sami kdaj čebelarji in podajali znanje in izkušnje mlajšim.

Jakob Pupaher, 5. C

ZADNJA ŠOLSKA PUSTOLOVŠČINA V NARAVI ZA 7. RAZREDE

Minilo je spet eno pestro leto za sedme razrede in med šolskim letom smo se odpravili na našo zadnjo šolo v naravi, ki je bila v Piranu v domu Breženka.

Že zelo zgodaj smo morali hitro vstati, saj smo vsi morali biti pripravljeni in polni energije že ob 6.45. Vožnja je bila za nekatere bolj ali malo manj pestra, saj so nekateri na avtobusu zaspali, vključno z mano, nekateri pa so svojo energijo porabili tako, da so poslušali glasbo, igrali kakšne karte ali pa se pogovarjali. Med potjo smo se tudi ustavili na postajališču in vsi smo si najprej kupili sladkarije, nekateri pa so si celo kupili plišaste igrače. V dom Breženko smo prispeli nekaj čez 11. uro. Najprej smo se vsi lepo nadomestili v svoje sobe, nato pa so nam učitelji povedali, kakšen bo urnik za cel teden. Seznanili so nas tudi s hišnim redom in kako ravnati v primeru požara. Ta del nam je bil seveda zelo dolgočasen, saj smo hoteli iti v svoje sobe in se pogovarjati ter gledati v telefone, čeprav smo jih zelo malo uporabljali. Med tednom smo jih dobili komaj zvečer za kakšno uro.

Popoldanski čas je bil zelo zanimiv, saj smo se učili, kako streljati z lokom ter nekaj o sredozemskem rastju. Pri tem delu smo bili razdeljeni v skupine, ki so jih izbrali učitelji. No, pa je prišel večerni pohod. Osebno sem upala, da bo začelo deževati, ampak na koncu je bilo prav zabavno, saj smo punce na tem pohodu na zabaven način podrobneje spoznale naše sošolce. Ko smo se vrnili nazaj, smo se nemudoma šli stuširati ter umiti zobe. Naša soba pa je bila budna še kar nekaj časa.

V sredo zjutraj je že lepo sijalo sončece. Hitro smo so se umili, oblekli ter brž odhiteli na jutranjo telovadbo, šele na to smo odšli na zajtrk. Po zajtrku smo imele čas, da se pripravimo na zelo, zelo, zelo dolg pohod do Krajinskega parka Strunjan. Med potjo smo videli marsikaj zanimivega, na primer tunel Valetu, Soline in obiskali smo našo najljubšo stvar, to je seveda obisk sladoledarja. No, ko smo pojedli do konca naš sladoled, smo se odpravili nazaj proti domu in pot nazaj je bila veliko krajša kot prej, saj smo šli po bližnjici. Ob prihodu v dom smo odšli na kosilo in po kosilu smo se odpravili ven na plažo, kjer smo se igrali različne igre. Po nekaj urah igranja smo se ponovno zbrali v skupine in se učili o jezerih v Fiesi.

Bilo je zelo zanimivo, ampak so piranski učitelji želeli, da več hodimo, zato smo nato odšli na nordijsko hojo. Po vseh obveznostih smo odhiteli na večerjo, po večerji pa smo odigrali še en kviz. Zelo smo se zabavali. Na koncu tako napornega dneva smo se utrujeni vrnili v naše sobe in sladko zaspali.

Tudi v četrtek smo se zbudili v sončno jutro. Kot po navadi smo se s puncami hitro oblekle ter umile in odšle telovadit. Sledil je zajtrk. Po zajtrku smo se primerno oblekle in obule, saj smo se odpravili v mesto Piran. Tam smo se tudi naučili nekaj malega o zgodovini. Po končanem ogledu smo pojedli našo malico. Zraven malice so se nam pridružili tudi golobi. Po malici smo sestavili skupine. Bilo mi je zabavno tudi to, da smo cel Piran raziskali popolnoma sami, ko smo pa rešili vse naloge, smo se lahko tudi odpravili malo nakupovat. Po nakupovanju smo se odpravili nazaj v naš dom. Po kosilu smo odšli raziskat življenje v bibavičnem, pršnem in priobalnem pasu. No, potem pa smo šli loviti ribe. Učitelj nam je pokazal, kako se to dela, potem smo poskusili tudi sami. Na začetku je bilo videti zelo zanimivo, ampak potem je prišel tudi dolgčas. Prvi je ribo ujel Tim Pleger in še le nato so ujeli tudi drugi nekaj.

Večer pa je bil veliko bolj zanimiv, saj smo se igrali različne igre, od igranja namiznega tenisa pa vse do igre štrbunk. Po vseh teh igrah pa sva z mojima prijateljema Vido Ornik ter Borom Trpinom vadili do pozne ure, saj smo se pripravljali na nastop, ker je dom 22. 4. 2022 praznoval 30. obletnico.

V petek zjutraj se je namesto sonca prikazal deževni oblak, zato smo tokrat le izpustili jutranjo telovadbo, kar nam je bilo zelo po godu. Z Vido in Borom smo se lahko v miru pripravili na nastop. Bilo me je zelo strah, a ko sva z Vido zapeli še eno pesem, sem bila umirjena. Po vsej tej proslavi smo se še zadnjič zbrali v skupine in v dežju naredili orientacijski pohod po opisani poti. Hodili smo približno kakšno uro, kar me ni motilo, motilo pa me je, da smo to opravljali v slabem vremenu. A na koncu koncev je bilo odlično, saj smo se učili kako očistiti školjke, kako jih skuhati, na koncu pa smo jih pojedli. In prišel je večer in z večerom je tudi prišla zabava. Po zabavi smo se odšle umiti in začele pakirati za naslednji dan.

Pa je prišla končno sobota. Tokrat smo s prijateljicami prebudile prej, da smo si še lahko vse do konca spakirale. Zelo smo hitele! Naše kovčke smo morali odnesti pred dom, zato so najtežji del tega odhajanja bile stopnice. Pri zajtrku smo dobili tudi malico za na pot. Med časom, ko smo čakali, da bo pripeljal avtobus, so tudi učitelji še kaj lepega povedali in se zahvaljevali in nas pohvalili, da smo bili zelo pridni. Nato pa je le prispel tudi naš avtobus, pospravili smo svoje kovčke in se namestili na svoje sedeže. Med potjo smo nekateri zaspali, nekateri na skrivaj jedli hrano, spet drugi poslušali glasbo.

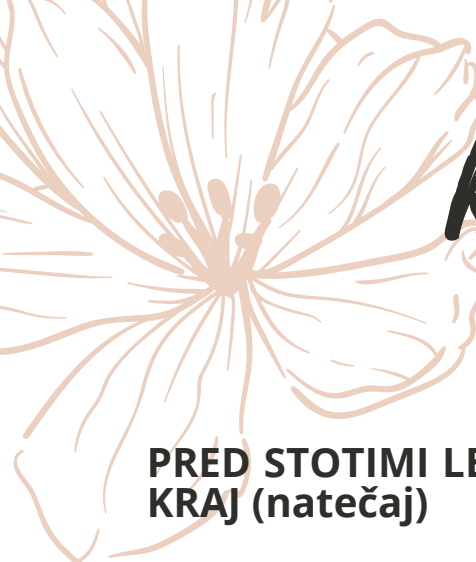
Ustavili smo se tudi na počivališču, da smo pojedli svojo malico ter da smo si lahko nekaj kupili. Ko smo bili v bližini Hoč, smo nemudoma poklicali svoje starše. Potem pa smo zagledali našo šolo in smo vedeli, da se je naša dogodivščina na žalost končala. Med šolo v naravi smo se vsi trije 7. razredi med seboj bolje spoznali, nekateri se tudi zaljubili in zelo smo veseli, da smo šolo v naravi preživeli v domu Breženka v Fiesi.

Nuša Volk, 7. a

V plesno pevski predstavi Nanine pesmi, ki smo si jo ogledali v SNG Maribor, 30. 3. 2022, mi je bilo všeč ...

- pesmi; melodija in besedila. *Nela, Taj*
- ko je Nana padla za odrom s kolesom. To je bilo smešno. *Taj*
- ko je Nana sedela z dedkom in bila naslonjena nanj. *Brina*
- da so plesali in peli. *Anže*
- ko je Nana sedela z dedkom na kavču in sta se pogovarjala. *Jure*
- da je v predstavi padal sneg. *Maja*
- ples v Naninih sanjah. Bili so zabavni. *Luka*
- medved, ki je bil velik in je nosil Nano. *Rok*
- da sem spoznala in srečala režiserko Valentino. *Tiana*
- da so spustili letalo, da so bile vključene pesmi. Bili so zelo usklajeni. Ni mi pa bil všeč, ko so bili oblečeni v črno, ker je bilo strašljivo. *Liam*

Razmišljanja učencev

PRED STOTIMI LETI - SLOVENEK SEM PONOSEN NA SVOJ DOMAČI KRAJ (natečaj)

Včeraj sem praznoval svoj stopeti rojstni dan, pravnikom sem pripovedoval, kaj se je dogajalo pred stotimi leti.

Davnega leta 1921 se je šolsko leto zaradi »griže« začelo šele 15. novembra 1921. Od skupaj 276 šoloobveznih otrok je šolo v Hočah obiskovalo 236 otrok. Bil sem eden izmed 123 dečkov in eden izmed redkih učencev, ki je polletje uspešno končalo, zato sem lahko med zimskimi počitnicami imel prosto. Najraje sem se s prijatelji cel dan potikal okoli impregnacije lesa, saj je bilo tam toplo in sumil sem, da je nekaj narobe. S prijatelji smo se opogumili in odšli v notranjost impregnacije, ven pa smo prišli z novico, da je železnica podržavljena. In tako je prišlo leto 1922, z njo pa tudi španska gripa v Hoče, ki je zahtevala veliko žrtev med starejšimi prebivalci. Šola mi je še dalje šla dobro od rok, od 7. junija do 11. junija 1922 pa smo bili prosti od šole zaradi poroke kralja Aleksandra. In tako je moje življenje teklo dalje, s tem pa tudi impregnacija. Leta 1923 je prešla Impregnacija Hoče v last enega izmed delničarjev družb GUIDO RÜTGERS, in sicer dr. Huga Schmocka z Dunaja; le-ta pa jo je leta prodal novoustanovljeni družbi Jugoslovanski tvornici za impregniranje lesa GUIDO RÜTGERS d.d. v Hočah. Izredno ugodne razmere na lokaciji v Hočah so obetale tujemu kapitalu dobro naložbo.

Ob izbruhu vojne leta 1941 se je naziv tovarne spremenil v Untersteirisches Holzimpregnierungswerk GUIDO RÜTGERS A. G. Njen ravnatelj je postal F. HÖSTÄTER. Ves čas vojne je podjetje delalo za nemško vojsko in je predstavljalo vojno industrijo. Po vojni je podjetje prešlo z razsodbo vojaškega sodišča mariborskega vojnega področja Sod.1088/45 z dne 21. 8. 1945 v splošno ljudsko premoženje.

In tako je podjetje nadaljevalo svojo poslovno pot, jaz pa vedno bolj zahajal v druge države, na stara leta pa se vrnil v svoj rojstni kraj. Ko takole primerjam življenje pred stotimi leti in danes, ugotavljam, da se mojim pravnikom moje življenje zdi le pravljica.

Matija Ertl, 6 a

V DEŽELI ...

V deželi Čirečare sta bila dvojčka Taj in Luka. In imela sta dva bazena in vse sta imela po dva. Dobila sta tudi dva psa. Ojoj, sploh ne moreta prešteti, koliko igrač imata. In odšla sta na bazene. Hotela sta si kupiti dvojno blazino, a ni je bilo. Morala sta vzeti enojno in kar naenkrat sta se zbudila in ugotovila, da sta spala.

Luka Bencak, 3. c

ZLATI COPATI

Pred davnimi časi je živel zajec Roki. Zajec Roki je živel v temačnem gozdu. V tem gozdu je živela velika rdeča lisica. Rdeča lisica ni marala jeseni, ker je takrat toliko listov in ne more najti zajčka Rokija. A zajec Roki je ljubil jesen. Po navadi mu jeseni babi zašije lepe čevlje. Ko je lisica videla tiste copate, je prosila zajca, da ji jih da. Obljubila je, da ga nikoli več ne bo lovila, če ji da copate. Zajec Roki ji je dal copate in vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Taj Matjaž, 3. c

SNEŽENI MOŽ SI ŽELI VIDETI ROŽE. ALI MU JIH BO USPELO NAJTI? (Nadaljevanje zgodbe.)

Sneženi mož je odšel v gozd. Tam je srečal vrano. Vrana ga je pozdravila. Sneženi mož je vprašal, če so tam rože. Vrana je rekla, da ne. Sneženi mož je odšel naprej. Videl je tudi muco. Sneženi mož je rekel, če je videla rože. Muca je rekla, da ne. Potem je šel do nekih vrat. Odšel je noter. Tam je bil duh. Sneženi mož je prestrašeno vprašal, če je videl rože. Duh je odgovoril, da ja. Snežak je vprašal, kje so. Duh je odgovoril, da pri potoku. Sneženi mož je odšel pogledat. Tam so bile rože. Ostal je tam in postalo je vroče. Snežak se je stopil.

Maja Kobalej, 3.c

Poustvarjanje Niko Grafenauer Ušesa

GLAVA

**Glava je kot velik
računalnik uma.
Vir strahu,
in tudi poguma.**

**Glava ti pomaga
razmišljati trezno
in te pomiri,
kadar je srce ježno.**

**Vsak bi pozabil
glavo doma
če ta ne bi bila pritrjena.**

**Okoli bi letel,
kot kura brez glave,
zato ne bi imel
nobene misli prave**

SRCE

**Srce je veliko
in ima obliko.
Včasih nežno,
včasih nadležno.**

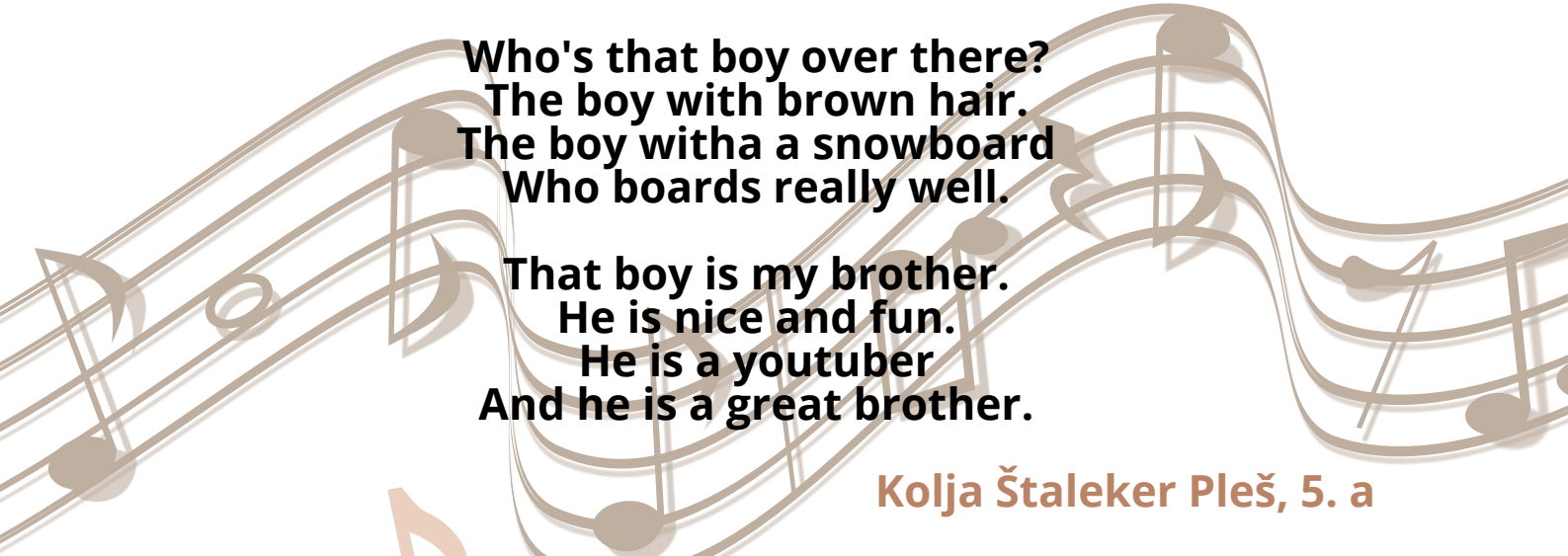
**Vedno skrbeče,
tudi čuteče.
Vedno rdeče,
včasih boleče.**

**Srce ima čustva,
lahko boli,
ali se smeji.**

Tina Krajnc, 6. c

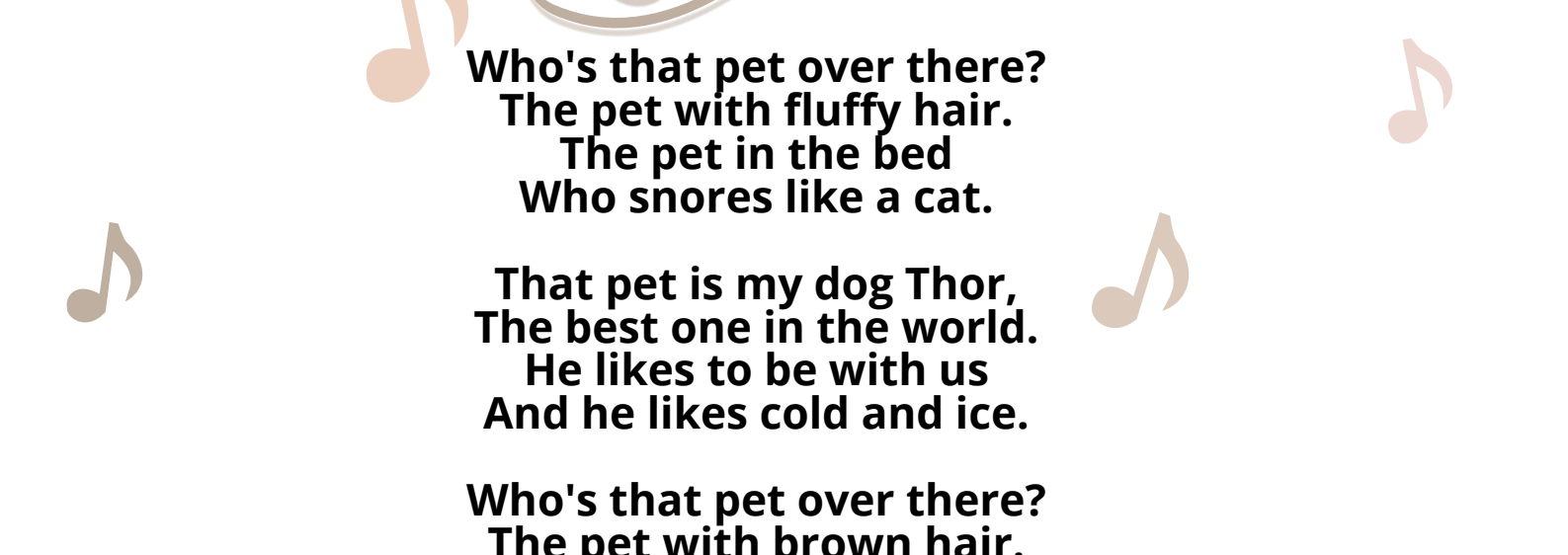
WHO'S THAT?

Who's that boy over there?
The boy with brown hair.
The boy with a snowboard
Who boards really well.

That boy is my brother.
He is nice and fun.
He is a youtuber
And he is a great brother.

Kolja Štaleker Pleš, 5. a

Who's that pet over there?
The pet with fluffy hair.
The pet in the bed
Who snores like a cat.

That pet is my dog Thor,
The best one in the world.
He likes to be with us
And he likes cold and ice.

Who's that pet over there?
The pet with brown hair.
The pet in its bed
Who likes everything.
That pet is my dog Brownie.
The best one in the world.
He likes dog food

Mina Košar, Tinkara Vohar, 5. a

Who's that girl over there?
The girl with blond hair.
She likes horses and the dogs
And she is really really fun.
That girl is my cousin Ana,
She is great and fun.
She has got a dog
And he is really great.

PRAVLJICA

V četrtem razredu smo velikokrat deležni težkih ali lahkih izzivov. Tokrat smo dobili izziv, da napišemo pravljico. Pri zapisu smo morali uporabiti naslednje besede: medved, čudežno zdravilo, tri deklice, kraljevič. Želimo vam predstaviti svoje delo. Prijetno branje!

Mia Ertl in Zarja Tajhman, 4. b

MEDVED IN ČUDEŽNO ZDRAVILO

Nekoč, predavnimi časi, sta živelakraljična in kraljevič, ki sta imela tri deklice. Čarovnica jima je prerokovala, da ko bo najmlajša hčerka stara petnajst let, bo hudo zbolela. Pomaga ji lahko le čudežni medeni napoj. Kraljična in kraljevič sprva nista verjela v to prerokbo.

Ko je deklica dopolnila deset let, je kraljična vsako noč sanjala, da je hčerka zbolela. Odločila se je, da gre po ta čudežni medeni napoj. Drugi dan je kraljevič našel pismo. V pismu je pisalo, da je šla iskati čudežni napoj in da se vrne, ko ga najde. Kraljevič je od tega dne ni več videl. Ko je hčerka bila stara petnajst let, je res zbolela. Kraljevič je šel v gozd in po nekaj tednih omagal. Mimo je prišel medved. Odpeljal ga je v svoj brlog. Kraljevič mu je zaupal svojo zgodbo o kraljični in bolni hčerki. Povedal mu je tudi za čarobni medeni napoj. Ta napoj je imel medved. Dal ga je kraljeviču, ta pa ga ni smel nič spraševati. Čarobni napoj je najmlajšo hčerko pozdravil. Kraljevič je odšel do medveda, da se mu zahvali, a pred brlogom je na tleh ležala kraljična. Pokleknil je ter jo objel in še zadnjič poljubil. Kraljična je oživela. Zaupala mu je zgodbo; po nekaj mesecih iskanja je našla čarovnico in jo prosila za čudežni napoj. Čarovnica ji je v zameno za napoj vzela njeno lepoto in jo spremenila v medveda. Kraljična je vedela, da se kot medved ne sme vrniti na grad, ker bi jo kraljevič dal takoj ubiti.

Presrečna sta se vrnila na grad in se še enkrat poročila ter skupaj s svojimi hčerkami živela srečno do konca svojih dni.

Neja Zupan, 4. b

RAZREDNI RAP

Šola je zabavna,
prijatelje imam.
V šoli je zabava,
ki se prične in tud konča.
Bili smo v šol v naravi,
smo konje jahali.
Zares je blo zabavno,
prehitro konc je blo.
Zdaj v šoli se igramo
in žogo brcamo.
Res smo zdaj uspešni
in dobro nam vsem gre!

Taj Matjaž in Liam Rakovič, 3. c

NAROBÉ PRAVLJICA: ŠTIRJE PRAŠIČKI

Nekoč so živeli štirje prašički. Ati pujs jih je nagnal. Močno so razmišljali. Prvi pujs je naredil drevesno hišico, drugi je naredil hišico iz lesa, tretji podzemno, četrti pa je naredil hišo iz sladkarij.

Prišla je lisica, bila je zelo lačna. Lisica je prišla k prvi hiški, pogledala je gor in močno pihnila. Hiša je odletela v nebo. Prvi pujs je odšel k drugemu. Lisica je vzela vžigalnik in hiša je zgorela. Oba pujsa sta šla k tretjemu. Lisica je vzela bombo, da se je hiša podrla. Trije pujsi so šli k četrtemu. Lisica je pojedla celo hišo in potem niso imeli več kje biti. Prišel je ati pujs in nagnal lisico. Pujski so živeli celo življenje ob atiju pujsu.

Anže Stajnko, 3. c

PUST JE TU!

Skoraj je že mesec marec in tako je tudi s pustom. Otroci imamo najraje sladkarije, te pa niso ravno povezane s pustom.

Pust je zelo star običaj. Ljudje so včasih verjeli, da če se oblečejo v strašne maske, bodo pregnali zimo in z njo tudi vse zle duhove. No, tako je nastal tudi kurent. Kurent je nekakšna pošast, ki ima na sebi topel ovčji kožuh, okrog pasu težke kravje zvonce in v rokah drži ježevko. Iz ust mu visi dolg, po navadi rdeč jezik. Tudi v našem razredu je že pustno vzdušje. Temu tradicionalnemu prazniku smo posvetili dve uri likovne umetnosti. Tokrat smo iz časopisnega papirja, kartona ali plastenke izdelali kurenta. Nekaj naših mask je pristalo v soboto na Pohorski tržnici. Tudi otroci so nad tem praznikom navdušeni, predvsem zato, ker se ob tej priložnosti vsi oblečemo v vse živo in v vse mrtvo. Ena od večjih navad ob tem prazniku je tudi to, da se gre od hiše do hiše in prosi za sladkarije in krofe, v zameno za vse dobre želje, ki jih izrečejo maskare.

Pust je zame eden najlepših praznikov, ki se ohranja že mnogo let in naj tako ostane še naslednja stoletja.

Jakob Pupaher, 5. c

Že od nekdaj obožujem praznike kot so božič, valentinovo in vse ostale, a najlepši je pust.

V šoli smo izdelovali kurente in moj je bil izbran za razstavo na Pohorski tržnici. Moj kurent ima črni obraz, rumen nos, belo obrobljene oči z rumenimi pikicami in rdeč nos z oranžnimi trikotniki in rumenimi pikami. Danes, zadnji dan pred pustno soboto, smo v šoli lahko namaskirani in jaz sem dojenček, Rene policist, Nika je piratka, Jakob ima rumeno klovno lasuljo in Nija je Hermijona. Za malico smo jedli krofe.

Tudi doma se pripravljamo na pust. Mama že ves teden pripravlja kostume za vse nas. Vsako leto, če je le mogoče, izdelamo kostume sami in predvsem iz materialov, ki jih najdemo doma. Komaj že čakam, da vidim, kakšen bo moj kostum.

Čez počitnice bom pa tako kot vsako leto šla po sladkarije. Celo povabila sem sošolke in sošolce, da bi se v pustnih maskah dobili pri podružnični šoli in skupaj odšli po sladkarije skozi Hoče in Rogozo.

Zato že komaj čakam na počitnice. Ta pustna navada nas Slovencev je res odlična navada in upam, da bo vedno tako pestro in zabavno, kot do sedaj.

Zoja Soršak, 5. C

Med gradnjo trdnjave je nastala pesem Osem knezov in legenda Zmajeve graščina.

Osem knezov

**Osem knezov je doma,
vedno čuva grad sveta.
Na Prvinah smo doma,
kjer skrivnost se čuva vsa.**

**Tam doma učimo se,
veščine prav vse.
Bojevina kruta je,
saj strah muči te.**

Nina in Maja Merkuš, 5.b

Urška Golenač, 5.b

Na plaži

**Ko na vroči plaži zaspim,
se v mraku prebudim.
V vodi se potapljam,
včasih pa se tudi utapljam.
Po blazini skačem gor in dol
pa po plaži naokol'.
Ko grem na morje, sem srečna,
ko pa iz morja, pa vsa nesrečna.**

Vivi Oblak, 5.b

Učenci 5. razredov so pri angleščini zapisali, kaj počnejo, ko imajo slab dan in želijo biti sami, da si zbistrijo misli. Odgovarjali so na vprašanje:

"What do you do when you want to think?"

When I want to think ...

I go to the hayloft and throw hay.

I go to my room and draw, lie in my bed, read a book, look at the ceiling or play videogames.

I play Fortnite and watch TV.

I go to my room where I play videogames and try to win. I play parking simulator, race with other cars or just watch Tik Tok.

I go to my room and play videogames or go to the garden and paint canvas on an easel. I go for a walk with my friend and her dog. He is cute and fluffy. It's fun.

I go to a small house on the swing. I start swinging.

I go to my room and sit on my bed. I read a book.

I go outside with my dog and play some music. I love it because we can play together.

I go to my friend. We jump on the trampoline and work on the back and front flips.

I go to my room, read a book and talk with my friends.

I go to my room and draw, play with my dog, go to the forest or read. I sometimes go outside with my friends.

I go outside and play football.

I go to my room and fall asleep.

I go to a motor racing track for one hour, then I read a book and go to sleep.

I go to my room, sit on my bed, chew a bubble gum, drink cappuccino with my grandma and read Asterix.

I go to my room and listen to music, play with my cat, cry, talk to Jesus or my cat and wonder why my life is so bad.

I go to my room, sit on my bed and call my bestie.

Učenci in učenke 5. razredov

MOJA SLOVENIJA

**Slovenija je lepa, je kot kakšna kepa.
Nikamor nisem odšla, saj tu sem doma.
Triglav največja gora je pri nas
in zelo lepa je tudi moja domača vas.
Kar nekaj nas živi na ravnini,
lepi so pa tudi mlini.
Kurent na Ptuju že slavi, krofi pa so najboljši.
Drevesa je treba spoštovati
in jih ne poškodovati.
Lahko na Slovenijo ponosni smo
in jo spoštujemo.
Slovenija prelepe pokrajine ima,
saj je naša kokoškica.**

**Slovenija je mala,
a z bogastvom obdana.
Panonska nižina je velika ravnina.
Tu nekoč bilo je morje, sedaj veliko žitno polje.
Naš alpski svet je lep,
še posebej, kadar pokriva ga sneg.
V podaljšku alpskega sveta
je celjska dolina doma.
Njena soseda je Velenjska,
na koncu pridruži še Ljubljanska.
Hojla rija hojla rom,
Slovenija je moj dom.**

Lia Korošec Polak, Nika Rubin, 5.c

KAKO SE NAUČITI RISATI?

Ko smo bili majhni, nas je večina rada risala. Takrat se nam je zdelo preprosto, saj smo risali enostavne stvari, prav tako pa nam mnenje okolice ni bilo (tako) pomembno.

Z odraščanjem pa smo si postavili večje izzive in želeli risati boljše in lepše. Nekateri radi rišemo živali, drugi pa kaj drugega ... Včasih se nam zgodi, da česa ne znamo narisati, zato se trudimo in vadimo, saj si želimo uspeti. Zgodi se, da tudi če prerisujemo, nam ne uspe dobro narisati. In tako večina otrok obupa.

Kam se obrniti po pomoč, da se naučimo risati?

Večina si pomaga z znanimi spletnimi stranmi ter si najde posnetke za učenje risanja. Tisti bolj zavzeti se vpišejo v kakšen tečaj risanja ali obiščejo delavnice. Pri teh je problem, da v naših krajih mogoče ni tečajev, zato vas morejo starši voziti v druge kraje. Ali pa so termini tečajev ob takšnih dneh in uri, ko vam ne ustreza.

Za te primere je boljše spletno učenje risanja in spletni tečaji. Najdete jih na platformah kot so Udemy, Skillshare, Outschool ...

Ce pa želite kvalitetno šolo risanja preko spleta v slovenskem jeziku, pa je najboljša izbira prva šola risanja Risarnica, kjer se naučite vseh osnov risanja. Vsak teden dobite v spletni učnici nove video lekcije in ure v živo z učiteljem. Nudijo pa vam tudi zaprto skupnost otrok in učiteljev, kjer si izmenjujete izkušnje in pokažete svoje risbe.

Vsem učencem želim obilo uspeha pri iskanju navdiha.

Lili Sanda, 8. a

*Mladi likovni
ustvarjalci*

Miha Košec, 6. c

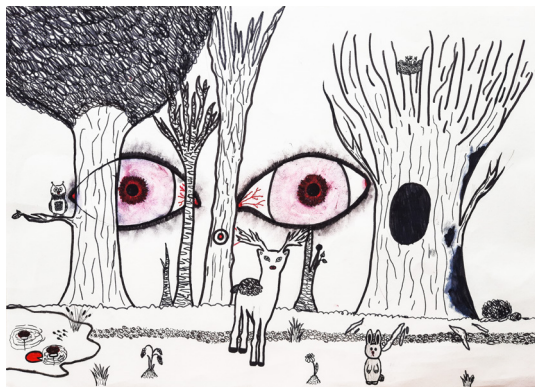
Marija Gomaz, 8. c

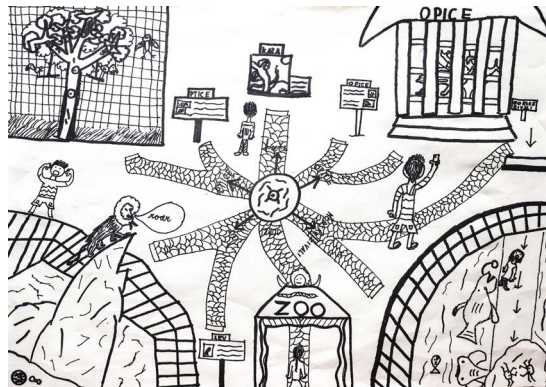
Miha Muhič, 7. c

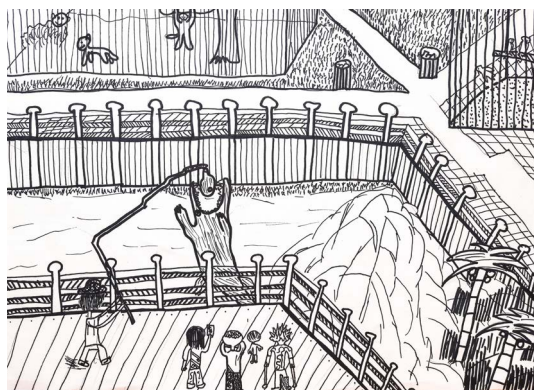
Liza Fekonja, 7. a

Lara Kaurin, 6. c

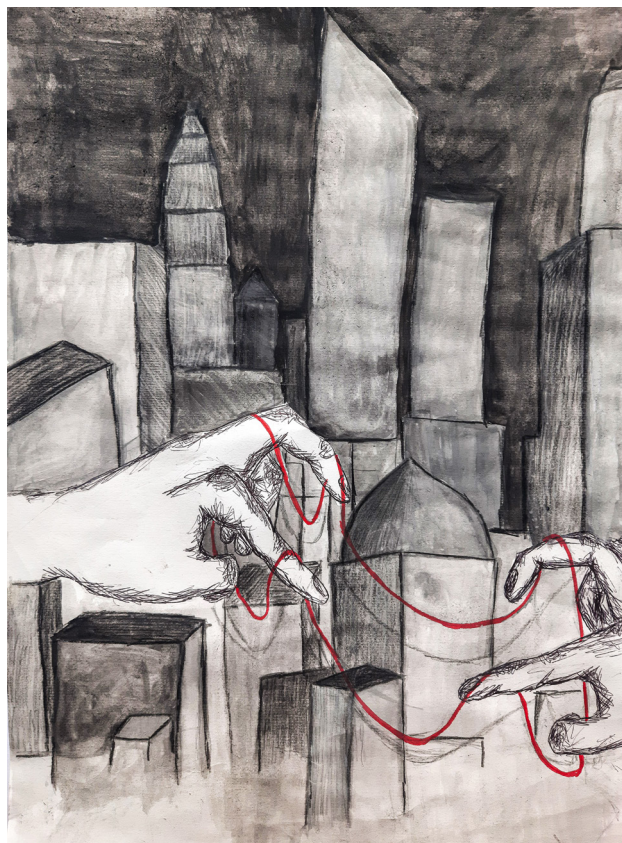
Nejc Rauter, 6. a

Leon Dubravica, 6. a

Miša Sanda, 6. c

Maja Šibila, 8. a

Anja Fras, 9. c

Kazalo

Uvodnik.....	1
Unesco šola	3
Ekošola	6
Glasbeni kotiček	8
Športni kotiček	11
Dogodki, zanimivosti	19
Pouk malo drugače.....	36
Razmišljanje učencev.....	51
Mladi likovni ustvarjalci.....	61

SEDMO ČUDO

Glasilo učencev OŠ Dušana Flisa Hoče, junij 2022

**Sedmo čudo je izdal uredniški odbor glasila
OŠ Dušana Flisa Hoče,
Šolska ulica 10, 2311 Hoče**

**Odgovorni urednici in mentorici: Danijela Pećanac, Sanja
Obaha**

Mentor likovnim ustvarjalcem: Mojca Prijatelj

Oblikovala: Lili Sanda, 8. a

**ISSN 2670-5737
Tisk: Evrografis d.o.o. Maribor
Naklada: 700 izvodov**

Izdajo glasila so omogočili:

NOVA KBM

MAKRO 5

LEDINEK ENGINEERING D.O.O.

ŠTAJERSKI INŽENIRING D.O.O.

OBČINA HOČE - SLIVNICA

MICROTRONIC D.O.O.

TAJHMAN TURIZEM D.O.O.

WUDLER & BRUS D.O.O.

IVAN HUDIN S.P.

EURODESIGN APAČE D.O.O.

IMP ENERGETIKA D.O.O.

VOJCLES D.O.O.

VULKANIZERSTVO DEMŠIČ S.P.

ŠOTIČEK MARJAN S.P.

KIPERTRANS RAJŠP ANTON S.P.

PIZZERIA PRI SINIČEVEM MLINU, GREGOR FREŠER S.P.

VINOGRADNIŠTVO VRECL

PETER PEZDIČEK S.P.

AČKO PETER S.P.